

Uradni list

Evropske unije

C 118

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 55

21. april 2012

<u>Številka objave</u>	<u>Vsebina</u>	<u>Stran</u>
	IV <i>Informacije</i>	

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2012/C 118/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 109, 14.4.2012	1
---------------	--	---

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2012/C 118/02	Zadeva C-280/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska)) – Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna proti Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (DDV — Direktiva 2006/112/ES — Členi 9, 168, 169 in 178 — Odbitek vstopnega davka, plačanega za transakcije, izvršene za izvedbo načrtovane ekonomske dejavnosti — Nakup zemljišča s strani družbenikov družbe — Računi, ki so bili izdani pred vpisom družbe, ki zahteva odbitek, v sodni register)	2
---------------	---	---

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 118/03	Zadeva C-354/10: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 1. marca 2012 – Evropska komisija proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Državne pomoči — Rezervni sklad, ki je oproščen davka — Nezdružljivost s skupnim trgov — Vračilo — Neizvršitev)	2
2012/C 118/04	Zadeva C-393/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – Dermot Patrick O'Brien proti Ministry of Justice (nekdanji Department for Constitutional Affairs) (Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom — Pojem „delavci, ki delajo s krajšim delovnim časom in so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje“ — Sodniki, ki delajo s skrajšanim delovnim časom in so plačani na podlagi dnevnega honorarja — Zavrnitev dodelitve starostne pokojnine)	3
2012/C 118/05	Zadeva C-420/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Hamburg – Nemčija) – Söll GmbH proti Tetra GmbH (Dajanje biocidnih pripravkov v promet — Direktiva 98/8/ES — Člen 2(1)(a) — Pojem „biocidni pripravki“ — Pripravek, ki povzroča flokulacijo škodljivih organizmov, ne da bi jih uničil, odvrčal ali naredil neškodljive)	3
2012/C 118/06	Zadeva C-467/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Gießen – Nemčija) – kazenski postopek zoper Barisa Akyüza (Direktivi 91/439/EGS in 2006/126/ES — Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj — Zavrnitev države članice, da osebi, ki ne izpolnjuje pogojev glede telesne in duševne zmožnosti za vožnjo v skladu z ureditvijo te države članice, prizna veljavnost vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica)	4
2012/C 118/07	Zadeva C-484/10: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) proti Administración del Estado in drugim (Prosti pretok blaga — Količinske omejitve in ukrepi z enakim učinkom — Direktiva 89/106/EGS — Gradbeni proizvodi — Neusklanjani standardi — Kazalniki kakovosti — Zahteve v zvezi s certifikacijskimi organi)	5
2012/C 118/08	Zadeva C-604/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Football Dataco Ltd in drugi proti Yahoo UK Limited in drugim (Direktiva 96/9/ES — Pravno varstvo baz podatkov — Avtorska pravica — Koledarji tekem nogometnih prvenstev)	5
2012/C 118/09	Zadeva C-41/11: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 28. februarja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL proti Région wallonne (Varstvo okolja — Direktiva 2001/42/ES — Člena 2 in 3 — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov — Načrt ali program — Neobstoje predhodne okoljske presoje — Razglasitev ničnosti načrta ali programa — Možnost ohranitve učinkov načrta ali programa — Pogoji)	6
2012/C 118/10	Zadeva C-119/11: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 28. februarja 2012 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/112/ES — Člena 99 in 110 — Davek na dodano vrednost — Nižja stopnja — Uporaba nižje stopnje za prihodke od vstopnin za premiere koncertov, ki potekajo v prostorih, kjer se lahko med nastopom strežejo okrepčila)	7

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 118/11	Zadeva C-166/11: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Provincial de Oviedo – Španija) – Angel Lorenzo González Alonso proti Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE (Varstvo potrošnikov — Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov — Direktiva 85/577/EGS — Področje uporabe — Izključitev — Zavarovalne pogodbe, vezane na naložbe)	7
2012/C 118/12	Zadeva C-630/11 P: Pritožba, ki so jo HGA Srl in drugi vložili 25. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T 454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji	8
2012/C 118/13	Zadeva C-631/11 P: Pritožba, ki jo je Regione autonoma della Sardegna vložila 8. decembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji	8
2012/C 118/14	Zadeva C-632/11 P: Pritožba, ki jo je Timsas Srl vložila 8. decembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji	9
2012/C 118/15	Zadeva C-633/11 P: Pritožba, ki jo je Grand Hotel Abi d'Oru SpA vložila 8. decembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji	10
2012/C 118/16	Zadeva C-39/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 27. januarja 2012 – kazenski postopek zoper Vu Thang Dang	11
2012/C 118/17	Zadeva C-49/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 31. januarja 2012 vložilo Østre Landsret (Danska) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani	11
2012/C 118/18	Zadeva C-56/12 P: Pritožba, ki jo je European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) vložila 3. februarja 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 24. novembra 2011 v zadevi T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) proti Evropski komisiji	11
2012/C 118/19	Zadeva C-57/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 3. februarja 2012 – Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL proti Commission communautaire commune	12
2012/C 118/20	Zadeva C-61/12: Tožba, vložena 6. februarja 2012 – Evropska komisija proti Republiki Litvi	12
2012/C 118/21	Zadeva C-62/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (Bolgarija) 7. februarja 2012 – Galin Kostov proti Direktor na Direkcija „Obžalovane i upravljenie na izpalnenieto“ – grad Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalna agencija za prihodite	14

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 118/22	Zadeva C-63/12: Tožba, vložena 7. februarja 2012 – Evropska komisija proti Svetu Evropske unije	14
2012/C 118/23	Zadeva C-66/12: Tožba, vložena 9. februarja 2012 – Svet Evropske unije proti Evropski komisiji ...	14
2012/C 118/24	Zadeva C-67/12: Tožba, vložena 9. februarja 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji	15
2012/C 118/25	Zadeva C-71/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Qorti Kostituzzjonali (Malta) 10. februarja 2012 – Vodafone Malta Limited in Mobisle Communications Limited proti L-Avukat Generali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il Ministru tal-Finanzi, in L Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni	16
2012/C 118/26	Zadeva C-73/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di Pace di Revere (Italija) 13. februarja 2012 – Kazenski postopek zoper Ahmeda Etaghija	16
2012/C 118/27	Zadeva C-74/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di Pace di Revere (Italija) 13. februarja 2012 – Kazenski postopek zoper Abda Aziza Tama	17
2012/C 118/28	Zadeva C-75/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di Pace di Revere (Italija) 13. februarja 2012 – Kazenski postopek zoper Majalija Abdela	17
2012/C 118/29	Zadeva C-77/12 P: Pritožba, ki jo je Deutsche Post AG vložila 14. februarja 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 8. decembra 2011 v zadevi Deutsche Post AG proti Evropski komisiji (T-421/07)	18
2012/C 118/30	Zadeva C-85/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 20. februarja 2012 – Société Landsbanki Islands HF proti Kepler Capital Markets SA, Frédéricu Girouxu	19
2012/C 118/31	Zadeva C-91/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) 17. februarja 2012 – Skatteverket proti PFC Clinic AB	19
2012/C 118/32	Zadeva C-95/12: Tožba, vložena 21. februarja 2012 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji	19

Splošno sodišče

2012/C 118/33	Zadeva T-210/02 RENV: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2012 – British Aggregates proti Komisiji (Državne pomoči — Okoljska dajatev na agregate iz Združenega kraljestva — Odločba Komisije o nenasprotovanju — Prednost — Selektivnost)	21
2012/C 118/34	Zadeva T-53/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – UPM-Kymmene proti Komisiji (Konkurenca — Karteli — Sektor industrijskih plastičnih vreč — Odločba s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Trajanje kršitve — Enotna in trajajoča kršitev — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Pasivna vloga podjetja — Sorazmernost)	21

2012/C 118/35	Zadeva T-64/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – FLS Plast proti Komisiji (Konkurenca — Karteli — Sektor industrijskih plastičnih vreč — Odločba s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Sorazmernost — Solidarna odgovornost — Načelo ne bis in idem) 22	22
2012/C 118/36	Zadeva T-65/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – FLSmidth proti Komisiji (Konkurenca — Karteli — Sektor industrijskih plastičnih vreč — Odločba s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Pripis odgovornosti za kršitev — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Sorazmernost — Solidarna odgovornost) 22	22
2012/C 118/37	Zadeva T-167/09 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – Komisija proti Liottiju (Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevanje — Karierno ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2006 — Splošne izvedbene določbe — Dosledna in usklajena uporaba ocenjevalnih meril) 23	23
2012/C 118/38	Zadevi T-29/10 in T-33/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2012 – Nizozemska in ING Groep proti Komisiji (Državna pomoč — Finančni sektor — Pomoč za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice — Kapitalski vložek z možnostjo prejemnika pomoči, da izbira med vračilom ali pretvorbo vrednostnih papirjev — Sprememba pogojev vračila v upravnem postopku — Odločba o združljivosti pomoči s skupnim trgom — Pojem državne pomoči — Korist — Merilo zasebnega vlagatelja — Nujna in sorazmerna povezava med zneskom pomoči in obsegom ukrepov za zagotovitev združljivosti pomoči) 23	23
2012/C 118/39	Zadeva T-221/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. marca 2012 – Iberdrola proti Komisiji (Ničnostna tožba — Državne pomoči — Shema pomoči, ki omogoča davčno amortizacijo finančnega dobrega imena za prevzeme tujih deležev — Odločba o razglasitvi nezdržljivosti sistema pomoči s skupnim trgom, s katero se ne odreja zagotovitev vračila državne pomoči — Akt, ki zajema izvedbene ukrepe — Neobstoj posamične zaveznosti — Nedopustnost) 23	23
2012/C 118/40	Zadeva T-230/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – Španija proti Komisiji (EKUJS — Jamstveni oddelek — Odhodki, izključeni iz financiranja — Sadje in zelenjava — Obveznost upravičenja odhodkov — Pogoji za priznanje organizacij proizvajalcev) 24	24
2012/C 118/41	Zadeva T-298/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. marca 2012 – Arrieta D. Gross proti UUNT – International Biocentric Foundation in drugi (BIODANZA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BIODANZA — Prejšnja nacionalna besedna znamka BIODANZA — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Smrt prijavitelja znamke pred sprejetjem odločbe odbora za pritožbe — Dopustnost odgovora na tožbo — Neobstoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 — Postopek pred odborom za pritožbe — Pravica do obrambe — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)..... 24	24
2012/C 118/42	Zadeva T-565/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – ThyssenKrupp Steel Europe proti UUNT (Highprotect) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Highprotect — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)..... 25	25

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 118/43	Zadeva T-218/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2012 – Dagher proti Svetu („Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Slonokoščeni obali — Umik zadevnih oseb iz seznama — Ničnostna tožba — Ustavitev postopka — Nepogodbena odgovornost“)	25
2012/C 118/44	Zadeva T-52/12: Tožba, vložena 8. februarja 2012 – Helenska republika proti Komisiji	25
2012/C 118/45	Zadeva T-59/12: Tožba, vložena 10. februarja 2012 – Planet proti Komisiji	26
2012/C 118/46	Zadeva T-65/12 P: Pritožba, ki jo je 16. februarja 2012 vložil Guido Strack zoper sklep, ki ga je 7. decembra 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi Strack proti Komisiji (F-44/05 RENV)	27
2012/C 118/47	Zadeva T-74/12: Tožba, vložena 16. februarja 2012 – Mecafer proti Komisiji	28
2012/C 118/48	Zadeva T-75/12: Tožba, vložena 16. februarja 2012 – Nu Air Polska proti Komisiji	28
2012/C 118/49	Zadeva T-76/12: Tožba, vložena 15. februarja 2012 – Nu Air Compressors and Tools proti Komisiji	29
2012/C 118/50	Zadeva T-81/12: Tožba, vložena 15. februarja 2012 – Beco proti Komisiji	30
2012/C 118/51	Zadeva T-83/12: Tožba, vložena 20. februarja 2012 – Chico's Brands Investments proti UUNT – Artsana (CHICO'S)	30
2012/C 118/52	Zadeva T-85/12: Tožba, vložena 21. februarja 2012 – Lilleborg proti UUNT – Hardford (Pierre Robert)	31
2012/C 118/53	Zadeva T-86/12: Tožba, vložena 21. februarja 2012 – Robert Group proti UUNT – Hardford (Pierre Robert)	32
2012/C 118/54	Zadeva T-90/12: Tožba, vložena 27. februarja 2012 – Elegant Target Development in drugi proti Svetu	32

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2012/C 118/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 109, 14.4.2012

Prejšnje objave

UL C 89, 24.3.2012

UL C 80, 17.3.2012

UL C 73, 10.3.2012

UL C 65, 3.3.2012

UL C 58, 25.2.2012

UL C 49, 18.2.2012

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska)) – Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna proti Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Zadeva C-280/10) ⁽¹⁾

(DDV — Direktiva 2006/112/ES — Členi 9, 168, 169 in 178 — Odbitek vstopnega davka, plačanega za transakcije, izvršene za izvedbo načrtovane ekonomske dejavnosti — Nakup zemljišča s strani družbenikov družbe — Računi, ki so bili izdani pred vpisom družbe, ki zahteva odbitek, v sodni register)

(2012/C 118/02)

Jezik postopka: poljščina

Predložitev sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Naczelny Sąd Administracyjny – Razlaga členov 9, 168 in 169 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Odbitek vstopnega davka, ki je bil za transakcije, izvršene za izvedbo načrtovane ekonomske dejavnosti, plačan pred vpisom družbe v sodni register – Nakup zemljišča s strani bodočega družbenika

Izrek

1. Člene 9, 168 in 169 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je

treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki niti družbenikom družbe niti sami družbi ne omogočajo uveljavljanja pravice do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost za naložbene izdatke, ki so jih ti družbeniki pred ustanovitvijo te družbe in pred njeno registracijo za potrebe DDV imeli za potrebe in ekonomske dejavnosti te družbe.

2. Člena 168 in 178(a) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalnim predpisom, na podlagi katerih v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, družba vstopnega davka na dodano vrednost ne more odbiti, kadar je bil račun pred vpisom te družbe v sodni register in pred njeno registracijo za potrebe davka na dodano vrednost izdan na ime bodočih družbenikov te družbe.

⁽¹⁾ UL C 234, 28.8.2010.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 1. marca 2012 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-354/10) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Državne pomoči — Rezervni sklad, ki je oproščen davka — Nezdržljivost s skupnim trgom — Vračilo — Neizvršitev)

(2012/C 118/03)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in B. Stromsky, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnika: P. Mylonopoulos in K. Boskovits, zastopnika)

Predmet

Nelizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje vseh ukrepov, potrebnih za vračilo pomoči, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov na podlagi člena 1(1) (razen pomoči iz odstavka 2 ter iz členov 2 in 3) Odločbe Komisije z dne 18. julija 2007 (C(2007) 3251) v zvezi z rezervnim skladom, ki je oproščen davka (državna pomoč C 37/05)

Izrek

1. Helenska republika s tem, da v predpisanem roku ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za vračilo pomoči na podlagi člena 1(1) Odločbe Komisije 2008/723/ES z dne 18. julija 2007 o državni pomoči C 37/05 (ex NN 11/04) Grčije – Davkov oproščeni rezervni sklad, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov, razen pomoči iz člena 1(2) ter iz členov 2 in 3 te odločbe, ni izpolnila obveznosti iz členov od 4 do 6 te odločbe.
2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 246, 11.9.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – Dermot Patrick O'Brien proti Ministry of Justice (nekdanji Department for Constitutional Affairs)

(Zadeva C-393/10) (¹)

(Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom — Pojem „delavci, ki delajo s krajšim delovnim časom in so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje“ — Sodniki, ki delajo s skrajšanim delovnim časom in so plačani na podlagi dnevnega honorarja — Zavrnitev dodelitve starostne pokojnine)

(2012/C 118/04)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Dermot Patrick O'Brien

Nasprotna stranka: Ministry of Justice (nekdanji Department for Constitutional Affairs)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supreme Court of the United Kingdom – Razlaga Direktive Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3,

str. 267) – Pojem „delavci, ki delajo s krajšim delovnim časom in so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje“ (Določba 2(1) Okvirnega sporazuma) – Sodniki s skrajšanim delovnim časom – Različno obravnavanje med sodniki, zaposlenimi za polni delovni čas, in sodniki, zaposlenimi za skrajšan delovni čas, ali med različnimi kategorijami sodnikov, zaposlenih za skrajšani delovni čas, glede pokojnin.

Izrek

1. Pravo Unije je treba razlagati tako, da je v pristojnosti držav članic, da opredelijo pojem „delavci, ki (...) so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje“ iz določbe 2, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, ki je bil sklenjen 6. junija 1997 in je v Prilogi k Direktivi 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/23/ES z dne 7. aprila 1998, in zlasti da določijo, ali ta pojem zajema sodnike, če ni posledica tega samovoljna izključitev te kategorije oseb iz varstva, ki ga ponujata Direktiva 97/81, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/23, in ta okvirni sporazum. Izključitev iz tega varstva je lahko dopustna le, če se razmerje med sodniki in Ministry of Justice po naravi bistveno razlikuje od tistega med delodajalci in njihovimi zaposlenimi, ki na podlagi nacionalne zakonodaje spadajo v kategorijo delavcev.
2. Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom, ki je bil sklenjen 6. junija 1997 in ki je v Prilogi k Direktivi 97/81, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/23, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da nacionalno pravo za dostop do sistema starostne pokojnine razlikuje med sodniki, zaposlenimi s polnim delovnim časom, in sodniki, zaposlenimi s krajšim delovnim časom, ki so plačani na podlagi dnevnega honorarja, razen če tako različno obravnavanje upravičujejo objektivni razlogi, kar pa je pristojno preizkusiti predložitevno sodišče.

(¹) UL C 274, 9.10.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Hamburg – Nemčija) – Söll GmbH proti Tetra GmbH

(Zadeva C-420/10) (¹)

(Dajanje biocidnih pripravkov v promet — Direktiva 98/8/ES — Člen 2(1)(a) — Pojem „biocidni pripravki“ — Pripravek, ki povzroča flokulacijo škodljivih organizmov, ne da bi jih uničil, odvrčal ali naredil neškodljive)

(2012/C 118/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Söll GmbH

Tožena stranka: Tetra GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landgericht Hamburg – Razlaga člena 2(1)(a) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 23, str. 3) – Opredelitev proizvoda, ki povzroči flokulacijo škodljivih organizmov, ne da bi jih uničil, odvrčal ali naredil neškodljive, za „biocidni pripravek“ – Algicid, ki vsebuje snov aluminijev klorohidrat – Pojem „biocidni pripravek“

Izrek

Pojem „biocidni pripravki“ iz člena 2(1)(a) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet je treba razlagati tako, da vključuje tudi pripravke, ki učinkujejo posredno na ciljne škodljive organizme, če vsebujejo eno ali več aktivnih snovi, ki povzročijo kemično ali biološko reakcijo, ki je sestavni del vzročne verige, katere cilj je inhibitorno učinkovati na navedene organizme.

(¹) UL C 288, 23.10.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Gießen – Nemčija) – kazenski postopek zoper Barisa Akyüza

(Zadeva C-467/10) (¹)

(Direktivi 91/439/EGS in 2006/126/ES — Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj — Zavrnitev države članice, da osebi, ki ne izpolnjuje pogojev glede telesne in duševne zmožnosti za vožnjo v skladu z ureditvijo te države članice, prizna veljavnost vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica)

(2012/C 118/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Gießen

Stranka v postopku v glavni stvari

Baris Akyüz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landgericht Gießen – Razlaga členov 1(2) ter 8(4) Direktive Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 317) ter členov 2(1) in 11(4) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L 403, str. 18) – Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj – Zavrnitev države članice, da osebi, ki ne izpolnjuje pogojev glede telesne in duševne zmožnosti za vožnjo v skladu z ureditvijo te države članice, prizna veljavnost vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica

Izrek

1. Določbe členov 1(2) ter 8(2) in (4) Direktive Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih v povezavi z določbami členov 2(1) in 11(4) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih je treba razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice gostiteljice, ki tej omogoča, da na svojem ozemlju zavrne priznanje vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, če za imetnika vozniškega dovoljenja ni veljal noben ukrep v smislu člena 8(4) Direktive 91/439 ali člena 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126, ampak mu je zadnjena-vedena država članica zavrnila izdajo prvega vozniškega dovoljenja, ker ni izpolnjeval pogojev glede telesne in duševne zmožnosti za varno vožnjo motornega vozila v skladu z ureditvijo te države članice.

2. Navedene določbe je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo ureditvi države članice gostiteljice, ki tej omogoča, da na svojem ozemlju zavrne priznanje vozniškega dovoljenja, ki je bilo izdano v drugi državi članici, če je bilo na podlagi nespornih informacij, ki izvirajo iz države članice izdajateljice, dokazano, da imetnik vozniškega dovoljenja ob izdaji tega dovoljenja ni izpolnjeval pogoja običajnega prebivališča, določenega v členu 7(1)(b) Direktive 91/439 in členu 7(1)(e) Direktive 2006/126. V zvezi s tem to, da država članica izdajateljica pristojnim organom države članice gostiteljice informacij ni posredovala neposredno, temveč samo posredno, v obliki sporočil tretjih oseb, sama po sebi ni taka, da ne bi bilo mogoče šteti, da te informacije izvirajo iz države članice izdajateljice, saj so jih dali organi te države članice.

Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je mogoče informacije, ki so pridobljene v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, opredeliti kot informacije, ki izvirajo iz države članice izdajateljice, in kadar je to potrebno, ob upoštevanju vseh okoliščin spora, s katerimi je bilo seznanjeno, navedene informacije oceniti in presoditi, ali pomenijo nesporne informacije, ki potrjujejo, da imetnik vozniškega dovoljenja ob izdaji vozniškega dovoljenja ni imel običajnega prebivališča na ozemlju države članice izdajateljice.

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) proti Administración del Estado in drugim

(Zadeva C-484/10) ⁽¹⁾

(Prosti pretok blaga — Količinske omejitve in ukrepi z enakim učinkom — Direktiva 89/106/EGS — Gradbeni proizvodi — Neuskklajeni standardi — Kazalniki kakovosti — Zahteve v zvezi s certifikacijskimi organi)

(2012/C 118/07)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)

Tožene stranke: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (Aidico) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (Anefhop), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (Acerteq)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo – Razlaga členov 28 ES in 30 ES (zdaj člena 34 in 36 PDEU) – Gradbeni proizvodi – Proizvodi za katere ne veljajo harmonizirani standardi, kot so določeni v Direktivi Sveta 89/106/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 9, str. 296) – Trženje, ki je pogojeno bodisi s predložitvijo certifikata o višji ravni kakovosti ali certifikata, ki je izdan v skladu z metodo, ki izpolnjuje podobne pogoje, ki so enakovredni tistim, ki jih zahtevajo nacionalni organi, bodisi s predhodno odobritvijo omenjenih pogojev, čeprav so ti bili potrjeni v državi članici izvora.

Izrek

Člena 34 PDEU in 36 PDEU je treba razlagati tako, da zahteve iz člena 81 Standardov za strukturni beton (EHE-08), potrjenih s

kraljevo uredbo 1247/2008 z dne 18. julija 2008, v povezavi s Prilogo 19 k tem standardom, za to, da bi bili certifikati o potrditvi ravni kakovosti jekla za armiran beton, ki so bili podeljeni v državi članici, ki ni Kraljevina Španija, uradno priznani, pomenijo oviro za prosti pretok blaga. Tako oviro je mogoče upravičiti s ciljem varovanja zdravja in življenja ljudi, če predpisane zahteve niso strožje od minimalnih pogojev za to, da se jeklo za armiran beton uporablja v Španiji. V tem primeru mora predložitveno sodišče – če je subjekt, ki podeli certifikat kakovosti, ki mora biti uradno priznan v Španiji, odobreni organ v smislu Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode (89/106/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 93/68/EGS z dne 22. julija 1993 – preveriti, katere od teh zahtev presegajo, kar je potrebno za uresničitev cilja varovanja zdravja in življenja ljudi.

⁽¹⁾ UL C 346, 18.12.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Football Dataco Ltd in drugi proti Yahoo UK Limited in drugim

(Zadeva C-604/10) ⁽¹⁾

(Direktiva 96/9/ES — Pravno varstvo baz podatkov — Avtorska pravica — Koledarji tekem nogometnih prvenstev)

(2012/C 118/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Football Dataco Ltd, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Tožene stranke: Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal Združeno kraljestvo – Razlaga člena 3(1) Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 459) – Pojem „baze podatkov kot take, ki so zaradi izbora ali razporeditve svoje vsebine avtorjeva lastna intelektualna stvaritev“ – Računalniški koledarji nogometnih tekem, načrtovanih v prihodnji sezoni

Izrek

1. Člen 3(1) Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov je treba razlagati tako, da je „baza podatkov“ v smislu člena 1(2) te direktive varovana z avtorsko pravico, določeno v navedeni direktivi, če je izbira ali razporeditev podatkov, ki jih vsebuje, izvorno izražanje ustvarjalne svobode njenega avtorja, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

Zato:

- intelektualni napor in veščine za oblikovanje navedenih podatkov niso upoštevni za ugotovitev upravičenosti navedene baze do varstva s to pravico;
 - za to ni pomembno, ali izbira ali razporeditev teh podatkov zajema pomemben dodatek navedenim podatkom, in
 - veliko dela in veščin, ki so potrebni za oblikovanje te baze, kot taki ne morejo upravičiti takega varstva, če ne izražajo nobene izvirnosti pri izbiri ali razporeditvi podatkov, ki jih ta baza vsebuje.
2. Direktivo 96/9 je treba razlagati tako, da ta direktiva ob upoštevanju prehodne določbe iz njenega člena 14(2) nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki bazam podatkov, za katere velja opredelitev iz njenega člena 1(2), zagotavlja varstvo z avtorsko pravico pod drugačnimi pogoji, kot so tisti iz njenega člena 3(1).

(¹) UL C 89, 19.3.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 28. februarja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL proti Région wallonne

(Zadeva C-41/11) (¹)

(Varstvo okolja — Direktiva 2001/42/ES — Člena 2 in 3 — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov — Načrt ali program — Neobstoj predhodne okoljske presoje — Razglasitev ničnosti načrta ali programa — Možnost ohranitve učinkov načrta ali programa — Pogoji)

(2012/C 118/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL

Tožena stranka: Région wallonne

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Conseil d'État (Belgija) – Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje – Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov – Razglasitev ničnosti nacionalne določbe, za katero je bilo ugotovljeno, da je v nasprotju z Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 157) – Možnost kratkotrajne ohranitve učinkov te določbe

Izrek

Kadar nacionalno sodišče na podlagi nacionalnega prava odloča o tožbi za razglasitev ničnosti nacionalnega akta, ki pomeni „načrt“ ali „program“ v smislu Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje, in kadar ugotovi, da je bil tak „načrt“ ali „program“ sprejet, ne da bi se upoštevala obveznost opraviti predhodno okoljsko presoj, določena v tej direktivi, mora to sodišče sprejeti vse splošne ali posebne ukrepe, določene v nacionalnem pravu, da bi se odpravila opustitev take presoje, vključno z morebitnim zadržanjem ali razglasitvijo ničnosti izpodbijanega „načrta“ oziroma „programa“. Vendar se lahko predložitvenemu sodišču glede na posebne okoliščine postopka v glavni stvari izjemoma dovoli uporaba nacionalne določbe, ki mu dopušča, da ohrani nekatere učinke nacionalnega akta, ki je bil razglašen za ničnega, če:

- ta nacionalni akt pomeni ukrep pravnega prenosa Direktive Sveta z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (91/676/EGS);
- sprejetje in začetek veljavnosti novega nacionalnega akta, ki vsebuje delovni program v smislu člena 5 te direktive, ne omogočata tega, da bi se izognilo škodljivim učinkom na okolje, ki bi jih povzročila razglasitev ničnosti izpodbijanega odloka;
- bi razglasitev ničnosti tega nacionalnega akta povzročila, da v zvezi s prenosom Direktive 91/676 nastane pravna praznina, ki bi bila bolj škodljiva za okolje, saj bi ta razglasitev ničnosti pomenila zmanjšanje varstva voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov in bi bila tako v nasprotju z bistvenim ciljem te direktive, in
- se izjemna ohranitev učinkov takega akta nanaša samo na obdobje, ki je nujno potrebno za sprejetje ukrepov, s katerimi je mogoče odpraviti ugotovljeno nepravilnost.

(¹) UL C 113, 9.4.2011.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 28. februarja 2012 –
Evropska komisija proti Francoski republiki**

(Zadeva C-119/11) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/112/ES — Člena 99 in 110 — Davek na dodano vrednost — Nižja stopnja — Uporaba nižje stopnje za prihodke od vstopnin za premiere koncertov, ki potekajo v prostorih, kjer se lahko med nastopom strežejo okrepčila)

(2012/C 118/10)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in C. Soulay, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in N. Rouam, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 99 in 110 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Uporaba nižje stopnje DDV 2,10 % za vstopnine za premiere koncertov, ki potekajo v prostorih, kjer se med nastopom strežejo okrepčila – Prepoved razširjanja področja uporabe začetnih odstopanj, potem ko je bil njihov obseg zožen

Izrek

1. Francoska republika s tem, da je od 1. januarja 2007 uporabljala davek na dodano vrednost stopnje 2,10 % za prihodke od vstopnin za premiere koncertov, ki potekajo v prostorih, kjer se lahko med nastopom strežejo okrepčila, ni izpolnila obveznosti iz členov 99 in 100 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.
2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 1. marca 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Provincial de Oviedo – Španija) – Angel Lorenzo González Alonso proti Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

(Zadeva C-166/11) ⁽¹⁾

(Varstvo potrošnikov — Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov — Direktiva 85/577/EGS — Področje uporabe — Izključitev — Zavarovalne pogodbe, vezane na naložbe)

(2012/C 118/11)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Provincial de Oviedo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Angel Lorenzo González Alonso

Tožena stranka: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Audiencia Provincial de Oviedo – Razlaga člena 3(2)(d) Direktive Sveta z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov (85/577/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 262) – Pogodba, sklenjena zunaj poslovnega prostora, ki nudi življenjsko zavarovanje v zameno za mesečno plačilo premije, ki se vplaga v različne naložbene produkte istega podjetja

Izrek

Pogodba, sklenjena zunaj poslovnih prostorov, s katero se ponuja življenjsko zavarovanje proti plačilu mesečne premije, ki se v različnih deležih uporabi za naložbe s fiksnim donosom, naložbe z variabilnim donosom in finančnonaložbene produkte družbe pogodbenice, v skladu s členom 3(2)(d) Direktive Sveta z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov (85/577/EGS), ne spada na področje uporabe te direktive.

⁽¹⁾ UL C 173, 11.6.2011.

Pritožba, ki so jo HGA Srl in drugi vložili 25. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T 454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-630/11 P)

(2012/C 118/12)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožniki: HGA Srl in drugi (zastopniki: G. Dore, F. Ciulli e A. Vinci, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas in drugi

Predlog

- Razveljavitev in/ali sprememba sodbe Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08;
- Razglasitev ničnosti odločbe Komisije ES z dne 3. julija 2008 (državna pomoč C1/2004 Italia – SG–Grefe (2008) D/204339), o shemi državne pomoči „Regionalni zakon št. 9 iz leta 1998 – zloraba ukrepa pomoči N 272/98“

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki navajajo šest pritožbenih razlogov.

S prvim pritožbenim razlogom zlasti navajajo kršitev bistvenih postopkovnih pravil, kršitev in napačno uporabo členov 4, 6, 7 in 16, Uredbe (ES) št. 659/99⁽¹⁾, kršitev načela varstva zaupanja v pravo in načela pravne varnosti, ter kršitev člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča. Odločba Komisije naj bi bila nezakonita, saj je bila izdana po popravku opredelitve pomoči, ne da bi bil ta popravek določen v kateri koli določbi. Poleg tega naj bi bila uvedba postopka po popravku sporočena tri leta in pol po tem, ko je Komisija prejela vso dokumentacijo glede pomoči. Ta pritožbeni razlog naj bi bil predstavljen na prvi stopnji, vendar pa naj se Splošno sodišče ne bi izreklo v zvezi z njim.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela pravne varnosti in načela varstva zaupanja v pravo in kršitev in napačna uporaba členov 4, 7, 10 in 16, Uredbe (ES) št. 659/99. Pri sprejetju odločbe Komisije naj bi bili kršeni predpisani postopkovni roki.

Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 108 PDEU in členov 1, 7, 14 in 16, Uredbe (ES) št. 659/99. V utemeljitev tega pritožbenega razloga pritožniki navajajo, da je odločba

Komisije nezakonita, saj dežela Sardinija ni nikoli spremenila pomoči ob upoštevanju določb deželnega zakona št. 9/1998.

Četrti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev in napačno uporabo načela nujnosti, načela spodbujevalnega učinka in načela varstva konkurence in posledično kršitev členov 7 in 14 Uredbe (ES) št. 659/99, kršitev in napačno uporabo člena 108 PDEU, neobstoja obrazložitve, kršitev člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča. Pritožniki menijo, da je odločba Komisije nezakonita, saj je pomoč dejansko imela spodbujevalni učinek, okoliščino, ki bi jo Komisija morala preveriti tudi v primeru predložitve prošnje po začetku del. Splošno sodišče naj se glede tega ne bi izreklo.

Peti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načel pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo z drugega vidika, in na kršitev člena 14 Uredbe (ES) št. 659/99. Sodba naj bi temeljila na napačni predpostavki, da Sodišče skupnosti ne more presojati zaupanja v pravo, ki so ga pri upravičencih ustvarili nacionalni organi.

Zadnji razlog se nanaša na kršitev načela nepristranskosti in načela varstva konkurence. Splošno sodišče naj bi napačno menilo, da Komisija z izpodbijano odločbo ni različno obravnavala, s tem ko je ugotovila obveznost izterjave pomoči dodeljene pritožnikom, in istočasno ugotovila, da je spodbujevalni učinek obstajal v zvezi z drugimi desetimi podjetji, ki so začela z deli po prošnji, ne glede na to da na podlagi prošnje ni bilo nobene gotovosti o pridobitvi prispevka.

⁽¹⁾ UL 1999, L 83, str. 1.

Pritožba, ki jo je Regione autonoma della Sardegna vložila 8. decembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-631/11 P)

(2012/C 118/13)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Regione autonoma della Sardegna (zastopnik: A. Fantozzi, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Selene di Alessandra Cannas Sas in drugi

Predlog

- Razveljavitev ali sprememba sodbe Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08;
- razglasitev ničnosti Odločbe Komisije ES z dne 3. julija 2008 (državna pomoč C 1/2004 Italija – SG Greffe (2008) D/204339 – Zloraba ukrepa pomoči N 272/98, regionalni zakon št. 9 iz leta 1998.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 107(3) PDEU. Natančneje, pritožnica navaja kršitev in napačno uporabo načel potrebnosti in spodbujevalnega učinka kot učinka preveč formalističnega pristopa, ki je v nasprotju z načelom prednosti vsebine pred obliko, in neupoštevanje posebnosti v zvezi s časovnimi vidiki prava, ki se pojavljajo v obravnavani zadevi.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj ter na kršitev člena 14 Uredbe (ES) št. 659/99⁽¹⁾. Trditve pritožnice se nanašajo na časovne posebnosti obravnavane zadeve, ki jih izpodbijana sodba ne upošteva. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo sodne prakse s tega področja, s tem da je od gospodarskega subjekta zahtevalo v praksi nedosegljivo stopnjo skrbnosti, ker je predhodni zahtevek pred začetkom del obče merilo, katerega vložitev je sovpadala z nastankom dejstev, ki se obravnavajo, in torej ni bilo znano v trenutku, ko je bila oblikovana namera podjetja.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339.

Pritožba, ki jo je Timsas Srl vložila 8. decembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-632/11 P)

(2012/C 118/14)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnika: Timsas Srl (zastopnika: D. Dodaroin S. Pinna, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas in drugi

Predlogi

- Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08 v delu, v katerem je zavrnjen očitok pritožnice v zvezi z pomanjkljivo obrazložitvijo glede spodbujevalnega učinka spornih državnih pomoči;

- razglasitev ničnosti Odločbe Evropske komisije z dne 2. julija 2008 (2008/854/ES) o shemi državne pomoči C 1/04 (ex NN 158/03 in CP 15/2003) – Zloraba ukrepa pomoči N 272/98, regionalni zakon št. 9 iz leta 1998 (UL L 302, str. 9), in

- naložitev Evropski Komisiji plačila stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijana sodba vsebuje napake zaradi deformacije tožbenih razlogov, pravne napake ter nelogično in protislovno utemeljitev. Pritožnica zlasti uveljavlja, da Splošno sodišče niti enkrat ni implicitno pojasnilo razlogov za zavrnitev pritožbe v zvezi z očitno napako Komisije pri presoji spodbujevalnih učinkov državnih pomoči. Splošno sodišče je utemeljilo, da gre „zgolj za preizkus ali so tožeče stranke dokazale, da so v tem primeru obstajale okoliščine, ki so kljub nevlolitvi zahteve pred začetkom izvedbe zadevnih projektov zagotovile spodbujevalne učinke ureditve državnih pomoči“, vendar pa ni navedlo, da naj pritožnice tega ne bi predložile niti ni navedlo nobenega razloga, na podlagi katerega bi bilo mogoče razumeti nagib za to (sploh zgolj implicitne) prepričanje.

Bilo naj bi nezadostno in protislovno, kar se zatrjuje v točki 227 sodbe, v skladu s katero naj Komisija ne bi bila zavezana k presoji posebnih okoliščin posameznega prejemnika. Bilo naj bi nerazumljivo kako bi lahko pritožnice argumentirale, da je spodbujevalni učinek obstajal, če ne bi pojasnile okoliščin lastne izkušnje: Komisija in Splošno sodišče glede tožbe bi morala izdelati enotno načelo na podlagi objektivizacije situacije, ki jo je pojasnil vsak posameznik, ki bi se ga lahko upoštevalo kot posebnega ali specifičnega glede na konkretne podatke, vendar je lasten splošni in abstraktni predstavitvi.

Nazadnje naj bi tako Komisija v izpodbijani odločbi, kot tudi Splošno sodišče v izpodbijani sodbi pritožnici izkrivila namere s tem, da sta ji pripisala namero, da zahteva odločitev na individualni ravni, ki ima kot navezna točka splošno ureditev državnih pomoči in zaradi tega nesporazuma naj bi se Komisija in Splošno sodišče pravno napačno odpovedala temu, da bi upoštevala učinek, ki bi ga imeli elementi, ki jih je predložila pritožnica, na presojo dometa ureditve državnih pomoči na splošno.

Pritožba, ki jo je Grand Hotel Abi d'Oru SpA vložila 8. decembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, Regione autonoma della Sardegna in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-633/11 P)

(2012/C 118/15)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (zastopnika: D. Dodaro in R. F. Masuri, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Regione autonoma della Sardegna, Seline di Alessandra Cannas Sas in drugi

Predlogi

— Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2011 v združenih zadevah T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08 v delu, v katerem

(a) je zavržen očitek pritožnice glede kršitve obveznosti obvestitve o odločbi o popravku v smislu člena 254(3) ES in člena 20(1) Uredbe (ES) št. 659/99 ⁽¹⁾ (točke od 103 do 112 sodbe);

(b) je zavržen očitek pritožnice v zvezi s pomanjkljivo obrazložitvijo presoje spodbujevalnega učinka spornih pomoči (točke od 136 do 145 in od 218 do 228 sodbe)

— razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 2. julija 2008 o shemi državne pomoči C 1/04 (ex NN 158/03 in CP 15/2003) Zloraba ukrepa pomoči N 272/98, regionalni zakon št. 9 iz leta 1998 (UL L 302, str. 9);

— naložitev plačila stroškov obeh stopenj tega postopka Evropski komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V izpodbijani sodbi naj bi bil napačno uporabljen člen 254 ES in Uredba (ES) št. 659/99, obrazložitev pa naj bi bila nelogična in protislovna v delu, v katerem je potrjeno, „da je bila odločba o popravku naslovljena izključno na Italijansko republiko in ne na upravičence do sporne sheme. Zato Komisiji na podlagi člena 254(3) ES družbe Grand Hotel Abi d'Oru ni bilo treba obvestiti o odločbi o popravku“ (točka 107 sodbe). Taka obrazložitev je po mnenju pritožnice v nasprotju s točkama 71 in 72 same sodbe.

Sodba naj ne bi omogočala priznanja drugačne funkcionalne opredelitve odločbe o popravku glede na odločbo o začetku formalnega postopka preiskave, ki v že začetem postopku po mnenju pritožnice nalaga obveznost upoštevanja strank, ki so dejansko že sodelovale v istem postopku. Sodišče naj bi z izenačitvijo odločbe o popravku z odločbo o začetku formalnega postopka preiskave napačno presodilo področje uporabe člena 20(1) Uredbe št. 659/1999.

V izpodbijani sodbi naj bi bili izkrivljeni tožbeni razlogi; napačno uporabljeno pravo, obrazložitev pa naj bi bila nelogična in protislovna, ker naj Splošno sodišče ne bi niti implicitno obrazložilo razloge za zavrnitev očitkov v zvezi z očitno napako Komisije pri presoji spodbujevalnega učinka pomoči.

Nazadnje, tako Komisija v izpodbijani odločbi kot Splošno sodišče v sodbi naj bi izkrivila trditve pritožnice, s tem da sta ji pripisala namen prenosa na individualno raven odločbe, ki se je nanašala na splošno shemo, in zaradi te nejasnosti neutemeljeno nista upoštevala vpliva, ki bi ga elementi, ki jima jih je predložila pritožnica, lahko imeli na presojo obsega splošne sheme pomoči.

zaradi izkrivljanja tožbenih razlogov, napačne uporabe prava ter nelogočnosti in protislovnosti obrazložitve;

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 27. januarja 2012 – kazenski postopek zoper Vu Thang Dang

(Zadeva C-39/12)

(2012/C 118/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranka v postopku v glavni stvari

Vu Thang Dang

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 21 in 34 Uredbe (ES) št. 810/2009⁽¹⁾, ki urejata izdajo in razveljavitev enotnega vizuma, razlagati tako, da nasprotujeta kaznivosti, ki izhaja iz uporabe nacionalne zakonodaje, zaradi nezakonitega tihotapljenja tujcev v primerih, ko tihotapljenе osebe sicer imajo vizum, vendar pa so si ga od pristojnih organov druge države članice pridobile na goljufiv način s prikrivanjem resničnega namena potovanja?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 31. januarja 2012 vložilo Østre Landsret (Danska) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Zadeva C-49/12)

(2012/C 118/17)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret (Danska)

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Nasprotnе stranke: Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001⁽¹⁾ z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da se področje uporabe razširja na primere, ko organi države članice vložijo odškodninsko tožbo proti podjetjem in fizičnim osebam v drugi državi članici na podlagi domneve o protipravnem dogovoru z goljufivim namenom – kot ga opredeljuje nacionalno pravo prve države članice – v zvezi z neplačilom DDV, ki je dolgovan v prvi državi članici?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42.

Pritožba, ki jo je European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) vložila 3. februarja 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 24. novembra 2011 v zadevi T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-56/12 P)

(2012/C 118/18)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (zastopnik: D. Ehle, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Lexmark International Technology SA

Predlogi

Pritožnica predlaga, naj se:

1. v celoti razveljavi sodba Splošnega sodišča z dne 24. novembra 2011 v zadevi T-296/09 in naj Sodišče samostojno odloči v sporu, o katerem je bilo s to sodbo odločeno;
2. ugodi predlogom, podanim v postopku na prvi stopnji in zato Odločbo C(2009) 4125 Evropske komisije z dne 20. maja 2009 v postopku na podlagi člena 82 ES (člen 102 PDEU) razglasi za nično;
3. Komisiji in družbi Lexmark International Technology SA naloži plačilo stroškov obeh postopkov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 24. novembra 2011 navaja pet pritožbenih razlogov. Ti se nanašajo na pravno napačno zanikanje interesa Unije in prednosti preiskovalnega postopka na podlagi predpisov s področja omejevalnih sporazumov v odločbi Komisije z dne 20. maja 2009.

Prvič, Splošno sodišče naj bi pravno napačno opustilo razglasitev ničnosti odločbe Komisije v delu, v katerem se je dokaz kolektivnega in posameznega prevladujočega položaja proizvajalca brizgalnih tiskalnikov v zvezi s podrejenimi trgi za kartuše in črnilo štél za neverjeten.

Drugič, pritožnica graja pravno napačno zanikanje verjetnosti dokaza prevladujočega položaja proizvajalca tiskalnikov na njenih trgih za kartuše.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi očitno pravno napačno opredelilo pomen prioritetenih meril, pomembnih za odločitev glede začetka preiskovalnega postopka. Poleg tega Splošno sodišče pravno napačno ni ugotovilo, da je Komisija v izpodbijani odločbi z vidika presoje bistvenih značilnosti pomena, teže in nadaljevanja kršitve kršila dolžnost utemeljitve.

Četrto, pritožnica navaja, da sodba zaradi pravne presoje odločbe Komisije z vidika neupoštevanja diskrecijske pravice vsebuje pravno napako, saj z njo ni bila razglašena za nično izpodbijana odločba Komisije, čeprav je slednja brez utemeljitve zavrnila uvedbo preiskovalnega postopka, pod pretvezo kompleksnosti in nesorazmernih sredstev.

Nazadnje sodba ni v skladu s sporočilom z dne 27. aprila 2004 o pristojnosti pri postopku v zvezi s pritožbo glede varstva konkurence in načelom učinkovitega pravnega varstva kot delom presoje interesa Unije ter dolžnostjo obrazložitve Komisije s posledico, da izpodbijana odločba ni bila razglašena za nično, čeprav je Komisija pri presoji interesa Unije zašla v protislovje in ni utemeljila zadostnega pravnega varstva s strani nacionalnih sodišč.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 3. februarja 2012 – Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL proti Commission communautaire commune

(Zadeva C-57/12)

(2012/C 118/19)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Tožena stranka: Commission communautaire commune

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba zdravstvene storitve iz člena 2(2)(f) in socialne storitve iz člena 2(2)(j) Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu⁽¹⁾ razlagati tako, da se ta direktiva ne uporablja za centre za dnevno oskrbo v smislu uredbe Commission communautaire commune z dne 24. aprila 2008 o ustanovah za oskrbo ali nastanitev starejših oseb, ker nudijo pomoč in oskrbo, ki sta primerni glede na izgubo samostojnosti starejših oseb, in za centre za nočno oskrbo v smislu iste uredbe, ker nudijo pomoč in zdravstveno oskrbo, ki ju starejšim osebam ne morejo stalno zagotavljati njihovi bližnji?

⁽¹⁾ UL L 376, str. 36.

Tožba, vložena 6. februarja 2012 – Evropska komisija proti Republikli Litvi

(Zadeva C-61/12)

(2012/C 118/20)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Steiblyté, G. Wilms in G. Zavvos)

Tožena stranka: Republika Litva

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga:

— naj ugotovi, da Republika Litva s tem, da je prepovedala registracijo osebnih avtomobilov, ki imajo volan nameščen na desni strani, in/ali določila, da mora biti volan, nameščen na desni strani, novega osebnega avtomobila ali osebnega avtomobila, ki je bil prej registriran v drugi državi članici, pred registracijo premeščen na levo stran, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta z dne 8. junija 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o krmilju za motorna in priklopna vozila (70/311/EEC)⁽¹⁾, Direktive 2007/46/ES⁽²⁾ Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila in člena 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— naj Republiki Litvi naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. V skladu s predpisi Republike Litve ni dovoljeno registrirati novega osebnega avtomobila, ki ima krmilje na desni strani, čeprav taki avtomobili izpolnjujejo vse zahteve iz Okvirne direktive 2007/46/ES in iz posamičnih direktiv, navedenih v Prilogi IV k tej direktivi. Z direktivo 2007/46/ES je bila Direktiva 70/156/EGS⁽³⁾ 29. aprila 2009 razveljavljena in spremenjena. Države članice so morale določbe Direktive 2007/46/ES prenesti v nacionalno pravo do 29. aprila 2009.
2. Člen 4(3) Okvirne direktive 2007/46/ES določa, da morajo pristojni organi države članice registrirati nov osebni avto, če izpolnjuje tehnične zahteve iz te in iz posamičnih direktiv. V Direktivi 2007/46/ES ni določena možnost zavrnitve registracije novega osebnega vozila glede na stran, na kateri je nameščeno krmilje. To ugotovitev potrjujejo tudi določbe posamične Direktive 70/311/EGS, ki so navedene v Prilogi Annex IV k Okvirni direktivi. V členu 2a Direktive 70/311/EGS je določeno, da država članica ne sme zavrniti registracije osebnega avtomobila v zvezi s krmiljem, če to ustreza zahtevam iz te direktive. V Prilogah k Direktivi 70/311/EGS ni pojasnjeno, na kateri strani mora biti nameščeno krmilje, vključno z volanom, še manj pa je navedeno, da stran ceste, na kateri se bo avtomobil vozilo, določa stran krmilja v avtomobilu.
3. Kadar osebni avtomobil izpolnjuje vse zahteve iz navedenih direktiv, država članica, v kateri promet poteka na desni strani ceste, nima nobenega razloga za zahtevo, da se mora volan premestiti na levo stran, preden se avto lahko registrira. Za prilagoditev avtomobila z volanom na desni strani prometu, ki poteka na desni strani ceste, z namenom zagotovitve varnosti v cestnem prometu se v skladu z Okvirno direktivo in posamičnimi direktivami ne zahteva premestitev volana na levo stran.
4. V skladu s predpisi Republike Litve tudi ni dovoljeno registrirati osebnih avtomobilov, ki so bili prej registrirani v drugi državi članici in ki imajo krmilje na desni strani. Navesti je treba, da se v predpisih Republike Litve ne razlikuje med tem, ali je bil tak avtomobil prej registriran v državi članici, v kateri promet poteka na levi strani ceste, ali v državi članici, v kateri poteka na desni strani ceste.
5. Člen 34 PDEU, ki prepoveduje količinske omejitve trgovine in ukrepe z enakim učinkom, se za take prepovedi uporablja. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba predpise držav članic, ki lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno ovirajo trgovino v Evropski uniji, šteti za ukrepe, ki imajo enak učinek kot količinske omejitve trgovine.
6. Prepoved, določena v Republiki Litvi, ki onemogoča registracijo osebnih avtomobilov s krmiljem na desni strani, kadar so bili ti avtomobili prej registrirani v drugi državi članici, ima enak učinek kot količinske omejitve iz člena 34 PDEU, saj proizvodov iz druge države članice (osebnih avtomobilov, izdelanih in registriranih v drugi državi članici) ni mogoče prodajati na litovskem trgu, razen če se krmilje premesti na drugo stran. Zaradi zavrnitve registracije avtomobilov, ki imajo volan na desni strani, so lastniki takih avtomobilov prisiljeni opraviti sorazmerno drago preместitev krmilja, od uvoza takih avtomobilov v Republiko Litvo pa se odvrta.
7. To, da republika Litva zavrača registracijo osebnih avtomobilov z volanom na desni strani, ni primeren ukrep za zagotovitev varnosti v cestnem prometu. Komisija meni, da zaradi avtomobila z volanom na desni strani ni ogrožena varnost v cestnem prometu, vendar se mora voznik navaditi na vožnjo avtomobila, ki ima krmilje na desni strani, na desni strani ceste, da vožnja takega avtomobila ne bi ogrožala drugih uporabnikov ceste. Komisija Sodišče opozarja na nedoslednost stališča Republike Litve: osebe, ki osebne avtomobile z volanom na desni strani (na primer turisti) vozijo le priložnostno in ki niso navajene na posebne okoliščine prometa, ki poteka na desni strani cesti, bolj ogrožajo varnost v cestnem prometu kot vozniki, ki take avtomobile stalno vozijo na desni strani ceste. Vozniki, ki stalno vozijo osebne avtomobile z volanom na desni strani, se navadijo na promet, ki poteka na desni strani ceste, in ne ogrožajo varnosti cestnega prometa.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 8. junija 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o krmilju za motorna in priklopna vozila (70/311/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 1, str. 90).

⁽²⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL 2007 L 263, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil (70/156/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 1, str. 44).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativni sad – Varna (Bolgarija) 7. februarja 2012 – Galin Kostov proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ – grad Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalna agencija za prihodite

(Zadeva C-62/12)

(2012/C 118/21)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativni sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Galin Kostov

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ – grad Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalna agencija za prihodite

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba fizično osebo, ki je zaradi dejavnosti, ki jo opravlja kot zasebni sodni izvršitelj, identificirana za namene DDV, glede storitve, ki jo izvede priložnostno in ki ni povezana z dejavnostjo, ki jo opravlja kot zasebni sodni izvršitelj, šteti za davčnega zavezanca v smislu člena 9(1) Direktive 2006/112⁽¹⁾ in ali je dolžna plačati DDV v smislu člena 193 Direktive 2006/112?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Tožba, vložena 7. februarja 2012 – Evropska komisija proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-63/12)

(2012/C 118/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: J. Currall, J.-P. Keppenne in D. Martin, zastopniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

— Sklep Sveta 2011/866/EU z dne 19. decembra 2011 o predlogu Komisije za uredbo Sveta o prilagoditvi osebnih prejemkov in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev

Evropske unije ter korekcijskih koeficientov, ki se zanje uporabljajo, z učinkom od 1. julija 2011⁽¹⁾, naj se razglasi za ničnega;

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja dva očitka, ki se nanašata na Prilogo XI h Kadrovskim predpisom za uradnike.

Prvi očitek se nanaša na to, da je Svet zavrnil sprejetje take prilagoditve osebnih prejemkov in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev kot jo je predlagala Komisija 24. novembra 2011, s čimer je kršil metodo, ki je določena za to prilagoditev za obdobje osmih let, ki se zaključi 31. decembra 2012. V okviru tega očitka Komisija navaja glavni tožbeni razlog, ki se nanaša na zlorabo pooblastil in prekoračitev pristojnosti Sveta, in podredni tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pogojev za uporabo člena 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom. Glavni tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet dejansko sam uporabil člen 10 in s tem kršil zahtevane institucionalne pogoje; Svet naj bi s tem kršil člen 65 Kadrovskih predpisov ter člena 3 in 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom. V okviru podrednega tožbenega razloga Komisija navaja, da vsebinski pogoji za uporabo člena 10 leta 2011 nikakor niso bili izpolnjeni, kot je to razvidno iz dveh gospodarskih poročil, ki ju je predložila Svetu na njegovo prošnjo. Poleg tega Komisija meni, da Svet ni pravilno obrazložil svojega sklepa.

Drugi očitek se nanaša na to, da je Svet zavrnil prilagoditev korekcijskih koeficientov, ki se morajo uporabljati za te osebne prejemke in pokojnine, glede na različne kraje opravljanja dela ali prebivanja zadevnih oseb. Komisija v okviru prvega tožbenega razloga iz tega očitka navaja, da so bili s to zavrnitvijo kršeni člen 64 Kadrovskih predpisov ter člena 1 in 3 Priloge XI k tem predpisom. V okviru drugega tožbenega razloga Komisija navaja, da ta zavrnitev ni obrazložena, zaradi česar je bil kršen člen 296(2) PDEU.

⁽¹⁾ UL L 341, str. 54.

Tožba, vložena 9. februarja 2012 – Svet Evropske unije proti Evropski komisiji

(Zadeva C-66/12)

(2012/C 118/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in J. Herrmann, zastopnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

- Obvestilo Komisije COM(2011) 829 konč. z dne 24. novembra 2011 naj se na podlagi člena 263 PDEU razglasi za nično v delu, v katerem je Komisija z njim dokončno zavrnila predložitev ustreznih predlogov Evropskemu parlamentu in Svetu na podlagi člena 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom, in na podlagi člena 263 PDEU naj se razglasi tudi ničnost predloga Komisije za uredbo Sveta o prilagoditvi osebnih prejemkov in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev Evropske unije ter korekcijskih koeficientov, ki se zanje uporabljajo, z učinkom od 1. julija 2009, in
- podredno, na podlagi člena 265 PDEU naj se ugotovi, da je tožena stranka s tem, da Evropskemu parlamentu in Svetu ni predložila ustreznih predlogov na podlagi člena 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom, kršila Pogodbe;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Svet v podporo prvega dela tožbe, ki se nanaša na razglasitev ničnosti obvestila Komisije z dne 24. novembra 2011, navaja tožbeni razlog, ki se nanaša kršitev člena 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom v povezavi s členom 13(2), drugi stavek, PEU in členom 241 PDEU. Svet trdi, da sklepanje Komisije, v skladu s katerim se ekonomski in socialni položaj v Uniji ni resno in nenadoma poslabšal, vsebuje več napak: Komisija naj ne bi upoštevala vseh dostopnih in upoštevanih objektivnih podatkov, nekatere podatke, na katerih je temeljila njena analiza, pa naj bi nepravilno opredelila. Glede na to, da v skladu s sodbo Sodišča z dne 24. novembra 2010 v zadevi C-40/10 (točka 79) „izvajanje pristojnosti za predložitev ustreznih predlogov, ki je Komisiji podeljena na podlagi (člena 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom), ni odvisno zgolj od njene volje“, je zaradi teh nepravilnosti, ki so nastale v zvezi s pravno opredelitvijo dejanskega stanja in ki pomenijo očitno napako pri presoji, zavrnitev Komisije, da predloži ustrezne predloge na tej podlagi, nezakonita. S to zavrnitvijo je Komisija kršila tudi obveznost lojalnega sodelovanja (člen 13(2) PEU).

Drugi del tožbe se nanaša na razglasitev ničnosti predloga za uredbo o prilagoditvi osebnih prejemkov in pokojnin uradnikov na podlagi „običajne metode“, določene v členu 3 Priloge XI h Kadrovskim predpisom. Svet trdi, da je ta predlog akt, ki ima pravne učinke, ker se v skladu s točko 71 zgoraj navedene sodbe v zadevi C-40/10 „Svet v okviru navedenega člena 3 ne more sklicevati na diskrecijsko pravico, ki bi presejala merila, določena

v tem členu“. Komisija je s tem, da se je odločila dati predlog na podlagi „običajne metode“, ne pa na podlagi določbe o izjemi iz člena 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom, Evropskemu parlamentu in Svetu odvzela možnost izvrševanja diskrecijske pravice glede meril te določbe o izjemi. Ta odločitev temelji na istih napakah kot sklepanje Komisije v obvestilu z dne 24. novembra 2011, da se ekonomski in socialni položaj v Uniji ni resno in nenadoma poslabšal. Poleg tega Svet navaja, da je Komisija s tem, da je dala predlog o prilagoditvi osebnih prejemkov na podlagi „običajne metode“, kršila tudi svojo obveznost lojalnega sodelovanja (člen 13(2) PEU).

Nazadnje Svet podredno navaja, da če Sodišče obvestila Komisije z dne 24. novembra 2011 ne bo obravnavalo kot oblikovanje stališča v smislu člena 265, drugi odstavek, PDEU, je Komisija kršila svojo obveznost iz člena 241 PDEU v povezavi s členom 10 Priloge XI h Kadrovskim predpisom, kot jo je razlagalo Sodišče v zgoraj navedeni sodbi v zadevi C-40/10 (točka 79), to je obveznost, da predloži predlog na tej podlagi.

Tožba, vložena 9. februarja 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-67/12)

(2012/C 118/24)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Herrmann in I. Galindo Martin, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 3, 7 in 8 Direktive 2002/91/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb, oziroma s tem, da o teh zakonih in drugih predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi navedenih členov v povezavi s členom 29 Direktive 2010/31/EU ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb.

- Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

1. Člen 15 Direktive 2002/91/ES določa, da države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 4. januarja 2006.
2. Komisija ugotavlja, da Kraljevina Španija do zdaj ni sprejela potrebnih predpisov v zvezi s členi 3, 7 in 8 Direktive 2002/91/ES oziroma o teh predpisih ni obvestila Komisije.

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 12, zvezek 2, str. 168.

(²) UL L 153, str. 13.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Qorti Kostituzzjonali (Malta) 10. februarja 2012 – Vodafone Malta Limited in Mobisle Communications Limited proti L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il Ministru tal-Finanzi, in L Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Zadeva C-71/12)

(2012/C 118/25)

Jezik postopka: malteščina

Predložitevno sodišče

Qorti Kostituzzjonali

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Vodafone Malta Limited, Mobisle Communications Limited

Tožene stranke: L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, L Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v skladu z določbami Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi), zlasti njenim členom 12 in/ali členom 13, državam članicam prepovedano, da operaterje mobilnih telekomunikacij (v nadaljevanju: operaterji) obdavčijo z davčno obremenitvijo, in sicer:

- (a) z dajatvijo, imenovano trošarina, uvedeno z nacionalno zakonodajo;
- (b) ki se izračuna kot odstotek od stroškov, ki jih operaterji mobilne telefonije zaračunavajo uporabnikom za storitve, ki jim jih zagotavljajo, razen za storitve, ki so po zakonu izvzete;

- (c) in jo operaterjem mobilne telefonije plačajo uporabniki posamično, pri čemer pozneje vsi operaterji, ki ponujajo storitve mobilne telefonije, to vsoto prenesejo na glavnega carinskega inšpektorja, ter jo plačujejo le operaterji, ne pa tudi druga podjetja, niti tista, ki ponujajo druga elektronska komunikacijska omrežja in storitve?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di Pace di Revere (Italija) 13. februarja 2012 – Kazenski postopek zoper Ahmeda Ettaghija

(Zadeva C-73/12)

(2012/C 118/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Giudice di Pace di Revere

Stranka v postopku v glavni stvari

Ahmed Ettaghi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali členi 2, 4, 6, 7 in 8 Direktive 2008/115/ES (¹) v luči načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka nasprotujejo možnosti, da se državljana tretje države, ki se nezakonito nahaja v državi članici, še preden je prišlo do nespoštovanja odločbe o odstranitvi, ki jo je izdal upravni organ, zgolj zaradi njegovega nezakonitega prihoda in njegovega nezakonitega prebivanja kaznuje z denarno kaznijo, ki se jo kot kazensko sankcijo nadomesti s hišnim priporom?
2. Ali členi 2, 15 in 16 Direktive 2008/115 v luči načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka nasprotujejo možnosti, da država članica po sprejetju Direktive sprejme predpis, na podlagi katerega se državljana tretje države, ki se nezakonito nahaja v državi članici, kaznuje z denarno kaznijo, ki se brez upoštevanja postopka, določenega v Direktivi in v njej določenih pravic tujca, nadomesti s takoj izvršljivim izgonom kot kazensko sankcijo?
3. Ali v členu 4(3) PEU določeno načelo lojalnega sodelovanja nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki je bil sprejet v času, ko je še tekel rok za prenos Direktive, v izogib tej direktivi, oziroma, da bi se omejilo njeno področje uporabe, in katere ukrepe mora sprejeti sodišče, če ugotovi takšen namen?

(¹) UL L 348, str. 98.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Giudice di Pace di Revere (Italija) 13. februarja 2012 –
Kazenski postopek zoper Abda Aziza Tama**

(Zadeva C-74/12)

(2012/C 118/27)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Giudice di Pace di Revere

Stranka v postopku v glavni stvari

Abd Aziz Tam

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali členi 2, 4, 6, 7 in 8 Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ v luči načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka nasprotujejo možnosti, da se državljana tretje države, ki se nezakonito nahaja v državi članici, še preden je prišlo do nespoštovanja odločbe o odstranitvi, ki jo je izdal upravni organ, zgolj zaradi njegovega nezakonitega prihoda in njegovega nezakonitega prebivanja kaznuje z denarno kaznijo, ki se jo kot kazensko sankcijo nadomesti s hišnim priporom?
2. Ali členi 2, 15 in 16 Direktive 2008/115 v luči načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka nasprotujejo možnosti, da država članica po sprejetju Direktive sprejme predpis, na podlagi katerega se državljana tretje države, ki se nezakonito nahaja v državi članici, kaznuje z denarno kaznijo, ki se brez upoštevanja postopka, določenega v Direktivi in v njej določenih pravic tujca, nadomesti s takoj izvršljivim izgonom kot kazensko sankcijo?
3. Ali v členu 4(3) PEU določeno načelo lojalnega sodelovanja nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki je bil sprejet v času, ko je še tekel rok za prenos Direktive, v izogib tej direktivi, oziroma, da bi se omejilo njeno področje uporabe, in katere ukrepe mora sprejeti sodišče, če ugotovi takšen namen?

⁽¹⁾ UL L 348, str. 98.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Giudice di Pace di Revere (Italija) 13. februarja 2012 –
Kazenski postopek zoper Majalija Abdela**

(Zadeva C-75/12)

(2012/C 118/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Giudice di Pace di Revere

Stranka v postopku v glavni stvari

Majali Abdel

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali členi 2, 4, 6, 7 in 8 Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ v luči načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka nasprotujejo možnosti, da se državljana tretje države, ki se nezakonito nahaja v državi članici, še preden je prišlo do nespoštovanja odločbe o odstranitvi, ki jo je izdal upravni organ, zgolj zaradi njegovega nezakonitega prihoda in njegovega nezakonitega prebivanja kaznuje z denarno kaznijo, ki se jo kot kazensko sankcijo nadomesti s hišnim priporom?
2. Ali členi 2, 15 in 16 Direktive 2008/115 v luči načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka nasprotujejo možnosti, da država članica po sprejetju Direktive sprejme predpis, na podlagi katerega se državljana tretje države, ki se nezakonito nahaja v državi članici, kaznuje z denarno kaznijo, ki se brez upoštevanja postopka, določenega v Direktivi in v njej določenih pravic tujca, nadomesti s takoj izvršljivim izgonom kot kazensko sankcijo?
3. Ali v členu 4(3) PEU določeno načelo lojalnega sodelovanja nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki je bil sprejet v času, ko je še tekel rok za prenos Direktive, v izogib tej direktivi, oziroma, da bi se omejilo njeno področje uporabe, in katere ukrepe mora sprejeti sodišče, če ugotovi takšen namen?

⁽¹⁾ UL L 348, str. 98.

Pritožba, ki jo je Deutsche Post AG vložila 14. februarja 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 8. decembra 2011 v zadevi Deutsche Post AG proti Evropski komisiji (T-421/07)

(Zadeva C-77/12 P)

(2012/C 118/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Deutsche Post AG (zastopnika: J. Sedemund in T. Lübbig, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— v celoti razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 8. decembra 2011 v zadevi T-421/07;

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba se nanaša predvsem na vprašanje, ali in pod kakšnimi pogoji je odločba Komisije o uvedbi formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU in iz člena 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999/EG izpodbijna odločba v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Postavlja se zlasti vprašanje, ali ima taka odločba o uvedbi postopka tudi obvezne samostojne učinke, ki presegajo učinke, ki nastanejo z odločbo o uvedbi postopka, ki je bila predhodno sprejeta v zvezi z domnevno istimi ukrepi pomoči.

Splošno sodišče je zavrnilo dopustnost take pritožbe, v glavnem zato, ker se odločba o uvedbi postopka iz leta 2007 v zvezi s pomočjo C 36/07 (ex NN 25/07) nanaša na enake ukrepe kot prejšnja odločba o uvedbi postopka, iz leta 1999, v zvezi s pomočjo C 61/99 (ex NN 153/96). Menilo je, da je bilo v zvezi s tem nepomembno, da je bila negativna odločba, v smislu člena 7(5) Uredbe št. 659/1999, izdana že pet let pred

tem za končanje postopka preiskave, ki je potekal pred obravnavanim postopkom preiskave, saj je bilo to končanje po njegovem mnenju le delno.

Pritožnica navaja štiri pritožbene razloge:

1. Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni priznalo, da je imela odločba o uvedbi iz leta 2007 v spornem primeru samostojne pravne učinke. Ta odločba o uvedbi naj bi se namreč nanašala na ukrepe pomoči, ki so presegali ukrepe, ki jih je Komisija opredelila v odločbi o uvedbi iz leta 1999. Poleg tega naj bi bil formalni postopek preiskave iz leta 1999 v celoti končan z negativno odločbo iz leta 2002 (2002/753/EG) zaradi česar odločba o uvedbi iz leta 1999 ne more več imeti pravnih učinkov. S tem, da je ugotovilo, da ta pritožba ni dopustna, Splošno sodišče krši zlasti člen 263, četrti odstavek, PDEU, saj mora biti v skladu s to določbo zoper vsako odločbo, ki ima samostojne pravne učinke, mogoč sodni nadzor.
2. Drugič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem da ni upoštevalo obsega kršitve s strani Komisije načela zaupanja v pravo, načela pravne varnosti in zakonitega postopka in njihovih učinkov na obravnavani postopek preiskave. Splošno sodišče namreč ni ugotovilo, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem ko je pozneje – ne da bi to dovolj jasno sporočilo nemški vladi in tožeči stranki – menilo, da z negativno odločbo iz leta 2002 ni bil dokončno končan postopek formalne preiskave, ki se je začel leta 1999, in ga ponovno uvedlo pet let po tem, ko je bil formalno končan.
3. Tretjič, to, da je Splošno sodišče v obravnavanem primeru tožeči stranki zavrnilo vsakršno možnost za neposredno pritožbo zoper odločbo o uvedbi iz leta 2008 pomeni odrekanje pravnega varstva, ki je popolnoma v nasprotju s temeljno pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva, ki izhaja iz člena 6(1) PEU v povezavi s členom 47(1) Listine o temeljnih pravicah, in člena 6(3) PEU v povezavi s členom 6(1), prvi stavek, EKČP.
4. Četrto, Splošno sodišče v obrazložitvi sodbe ni navedlo nobenega pojasnila v zvezi z zadnjima dvema navedenima točkama, ki sta navedena zgoraj, ki ju v izpodbijani sodbi sploh ni navedlo. Ta opustitev pomeni kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo Splošnemu sodišču nalaga načelo pravne države.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 20. februarja 2012 – Société Landsbanki Islands HF proti Kepler Capital Markets SA, Frédéricu Girauxu

(Zadeva C-85/12)

(2012/C 118/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložnica kasacijske pritožbe: Société Landsbanki Islands HF

Nasprotni stranki: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 3 in 9 Direktive 2001/24/ES o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij ⁽¹⁾ razlagati tako, da se ukrepi reorganizacije in prenehanja finančne institucije, kot izhajajo iz islandskega zakona št. 44/2009 z dne 15. aprila 2009, štejejo za ukrepe, ki jih sprejme upravni ali sodni organ v smislu teh členov?
2. Ali je treba člen 32 Direktive 2001/24/ES razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi nacionalna določba, kot je člen 98 islandskega zakona z dne 20. decembra 2002, na podlagi katere so od začetka veljavnosti moratorija prepovedani ali prekinjeni vsi sodni postopki zoper finančno institucijo, veljala za ukrepe zavarovanja, ki so bili v drugi državi članici sprejeti pred določitvijo moratorija?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 15).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) 17. februarja 2012 – Skatteverket proti PFC Clinic AB

(Zadeva C-91/12)

(2012/C 118/31)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Skatteverket

Nasprotna stranka: PFC Clinic AB

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 132(1)(b) in (c) Direktive o DDV ⁽¹⁾ razlagati tako, da se navedena davčna oprostitvev nanaša na storitve, kakršne so te iz obravnavane zadeve in ki vključujejo:
 - (a) estetsko kirurgijo,
 - (b) estetske tretmaje?
2. Ali je za to presojo pomembno, ali se operacije ali tretmaji izvajajo za zdravstveno preventivo ali zdravljenje bolezni, telesnih okvar ali poškodb?
3. Ali je za ustrezno upoštevanje namena posega mogoče upoštevati bolnikovo razumevanje namena posega?
4. Ali je za presojo pomembno, ali poseg opravijo zdravstveni delavci z dovoljenjem in ali ti zdravstveni delavci odločijo o namenu?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 21. februarja 2012 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-95/12)

(2012/C 118/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Montaguti in G. Braun)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da je Zvezna republika Nemčija kršila obveznosti iz člena 260(2) PDEU, ker ni sprejela vseh ukrepov, ki bi jih v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije z dne 23. oktobra 2007 v zadevi Komisija proti Nemčiji (C-112/05) v zvezi z neskladnostjo zakona o družbi VW ⁽¹⁾ s pravom Unije, morala sprejeti;
2. Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo periodične denarne kazni v višini 282 725,10 EUR na dan in pavšalnega zneska v višini 31 114,72 EUR na dan, plačljiva na račun lastnih sredstev Evropske unije.
3. Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodba Sodišča v zadevi Komisija proti Nemčiji (C-112/05) je bila razglašena 23. oktobra 2007. Komisija je v tej zadevi v bistvu zatrjevala, da tri določbe zakona o družbi VW s tem, da prvič, z odstopanjem od splošnega prava družb omejujejo glasovalno pravico vsakega delničarja na 20 odstotkov kapitala družbe Volkswagen, drugič, predpisujejo več kot 80-odstotno večino zastopanega kapitala za sprejetje sklepov skupščine delničarjev, za katere se v skladu s splošnimi predpisi zahteva le 75-odstotna večina, in tretjič, z odstopanjem od splošnih predpisov omogočajo zvezni državi in deželi Spodnja Saška, da imenujeta vsaka po dva člana v nadzorni svet te družbe, lahko odvrtaajo o neposrednih naložb in torej omejujejo prosti pretok kapitala v smislu člena 56 ES.

Iz navedene sodbe Sodišča naj bi izhajalo, da vsaka od treh spornih določb zakona o družbi VW sama zase pomeni kršitev prostega pretoka kapitala.

Vendar zakon, ki ga je sprejela Zvezna republika Nemčija in glede katerega meni, da je z njim izvršila sodbo Sodišča, še dalje določa, da je za sprejetje sklepov skupščine delničarjev družbe Volkswagen AG, za katere se v skladu zakonom o delniških družbah zahteva 75-odstotna večina zastopanega kapitala, potrebna več kot 80-odstotna večina zastopanega kapitala. Zvezna republika Nemčija to upravičuje s sklicevanjem na izrek sodbe v zadevi C-112/05, v skladu s katerim ta določba pomeni kršitev prava le v povezavi z drugima dvema določbama. Sama po sebi pa ta določba ne pomeni kršitve prostega pretoka kapitala.

Komisija meni, da besedilo izreka sodbe ne izključuje nezakonnosti vsake od treh grajanih določb. Pri izvršitvi sodbe namreč ni treba upoštevati le izreka, ampak tudi razloge za odločitev. V obravnavanih okoliščinah se tako zdi posebej neustrezno, da bi se opustitev Zvezne republike Nemčije glede izvršitve sodbe Sodišča v celoti lahko upravičila izključno s tremi besedami „v povezavi s“ v izreku sodbe. S takšno razlago ni upoštevana ne le obrazložitev sodbe, ampak tudi sodna praksa Sodišča v zvezi s tako imenovanimi „zlatimi delnicami“.

Komisija je tako prisiljena Sodišču v skladu s členom 260(2) PDEU to zadevo ponovno predložiti v odločanje. Višina finančnih sankcij naj bi bila določena na podlagi sporočila Komisije z dne 1. septembra 2011 o posodobitvi podatkov, uporabljenih za izračun pavšalnih zneskov in periodičnih denarnih kazni ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ZOdl. 2007, str. I-08995

⁽²⁾ UL C 12, str. 1.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2012 – British Aggregates proti Komisiji

(Zadeva T-210/02 RENV) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Okoljska dajatev na agregate iz Združenega kraljestva — Odločba Komisije o nenasprotovanju — Prednost — Selektivnost)

(2012/C 118/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: British Aggregates Association (Lanark, Združeno kraljestvo) (zastopniki: C. Pouncey, J. Coombes, solicitors, in L. Van den Hende, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. Afonso, J. Flett in B. Martenczuk, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopniki: sprva T. Harris, nato S. Ossowski, zastopnika, skupaj z M. Hallom in G. Facenno, barristers)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2002) 1478 konč. z dne 24. aprila 2002, v zadevi državnih pomoči N 863/01 – Združeno kraljestvo/Dajatev na agregate.

Izrek

1. Odločba Komisije C(2002) 1478 konč. z dne 24. aprila 2002, v zadevi državnih pomoči N 863/01 – Združeno kraljestvo/Dajatev na agregate se razglasi za nično, razen v delu, v katerem se nanaša na oprostitev za Severno Irsko.
2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je združenje British Aggregates Association priglasilo pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.
3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko nosi svoje stroške, ki jih je priglasilo pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 219, 14.9.2002.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – UPM-Kymmene proti Komisiji

(Zadeva T-53/06) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Karteli — Sektor industrijskih plastičnih vreč — Odločba s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Trajanje kršitve — Enotna in trajajoča kršitev — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Pasivna vloga podjetja — Sorazmernost)

(2012/C 118/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: UPM-Kymmene Oyj (Helsinki, Finska) (zastopniki: sprva B. Amory, E. Friedel in F. Bimont, nato B. Amory, E. Friedel, F. Bimont ter F. Amato, in nazadnje B. Amory, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre, zastopnik, skupaj z M. Grayem, Barrister)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče).

Izrek

1. Odločba Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) se razglasi za nično v delu v katerem je z njo ugotovljena odgovornost družbe UPM-Kymmene Oyj za enotno in trajajočo kršitev, ki je navedena v členu 1(1) te odločbe, za obdobje pred 10. oktobrom 1995.
2. Znesek globe, ki je naložena s členom 2(j) te odločbe se določi na 50,7 milijonov EUR.
3. V preostalem se tožba zavrne.
4. Evropska komisija in družba UPM-Kymmene nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 86, 8.4.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – FLS Plast proti Komisiji(Zadeva T-64/06) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Karteli — Sektor industrijskih plastičnih vreč — Odločba s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Sorazmernost — Solidarna odgovornost — Načelo ne bis in idem)

(2012/C 118/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: FLS Plast A/S (Valby, Danska) (zastopnika: sprva K. Lasok, QC, nato M. Thill-Tayara, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre, zastopnik, skupaj z M. Grayem, barrister)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) in, podredno, predlog za zmanjšanje globe, ki je bila s to odločbo naložena tožeči stranki.

Izrek

1. Odločba Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) se razglasi za nično v delu v katerem je bila z njo ugotovljena odgovornost družbe FLS Plast A/S za enotno in trajajočo kršitev iz člena 1(1) te odločbe v obdobju od 31. decembra 1990 do 31. decembra 1991.
2. Znesek globe, za katere plačilo je družba FLS Plast na podlagi člena 2(f) Odločbe C(2005) 4634 solidarno odgovorna, se določi na 14,45 milijona EUR.
3. V preostalem se tožba zavrne.
4. Evropska komisija in družba FLS Plast nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 96, 22.4.2006.**Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – FLSmidth proti Komisiji**(Zadeva T-65/06) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Karteli — Sektor industrijskih plastičnih vreč — Odločba s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Pripis odgovornosti za kršitev — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Sorazmernost — Solidarna odgovornost)

(2012/C 118/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Danska) (zastopnik: J.-E. Svensson, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre, zastopnik, skupaj z M. Grayem, Barrister)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) in, podredno, predlog za zmanjšanje globe, ki je bila s to odločbo naložena tožeči stranki.

Izrek

1. Odločba Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) se razglasi za nično v delu v katerem je bila z njo ugotovljena odgovornost družbe FLSmidth & Co. A/S za enotno in trajajočo kršitev iz člena 1(1) te odločbe v obdobju od 31. decembra 1990 do 31. decembra 1991.
2. Znesek globe, za katere plačilo je družba FLSmidth & Co. A/S na podlagi člena 2(f) Odločbe C(2005) 4634 solidarno odgovorna se določi na 14,45 milijona EUR.
3. V preostalem se tožba zavrne.
4. Evropska komisija in družba FLSmidth & Co. nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 96, 22.4.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – Komisija proti Liottiju

(Zadeva T-167/09 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevanje — Karierno ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2006 — Splošne izvedbene določbe — Dosledna in usklajena uporaba ocenjevalnih meril)

(2012/C 118/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: B. Eggers in K. Herrmann, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 17. februarja 2009 v zadevi Liotti proti Komisiji (F-38/08, še neobjavljena v ZOdl. JU), ki se nanaša na razveljavitev te sodbe.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se poleg lastnih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je na tej stopnji priglasil Amerigo Liotti.

⁽¹⁾ UL C 167, 18.7.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2012 – Nizozemska in ING Groep proti Komisiji

(Zadevi T-29/10 in T-33/10) ⁽¹⁾

(Državna pomoč — Finančni sektor — Pomoč za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice — Kapitalski vložek z možnostjo prejemnika pomoči, da izbira med vračilom ali pretvorbo vrednostnih papirjev — Sprememba pogojev vračila v upravnem postopku — Odločba o združljivosti pomoči s skupnim trgom — Pojem državne pomoči — Korist — Merilo zasebnega vlagatelja — Nujna in sorazmerna povezava med zneskom pomoči in obsegom ukrepov za zagotovitev združljivosti pomoči)

(2012/C 118/38)

Jezik postopka: nizozemščina in angleščina

Stranke

Tožeci stranki: Kraljevina Nizozemska (zastopniki: C. Wissels, Y. de Vries in M. de Ree, zastopniki, skupaj s P. Glazenerjem,

odvetnikom) (zadeva T-29/10); in ING Groep NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: najprej O. Brouwer, M. Knapen in J. Blockx, odvetniki, nato O. Brouwer, J. Blockx in M. O'Regan, solicitor (zadeva T-33/10)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: H. van Vliet, L. Flynn in S. Noë, zastopniki)

Intervenientka v podporo tožeče stranke v zadevi T-33/10: De Nederlandsche Bank NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: najprej B. Nijs in G. van der Klis, nato G. van der Klis, M. Petite in S. Verschuur, in nazadnje M. Petite in S. Verschuur, odvetniki)

Predmet

Predlog za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2010/608/ES z dne 18. novembra 2009 o državni pomoči C 10/09 (prej N 138/09) Nizozemske za rezervno kreditno linijo za nelikvidna sredstva in načrt prestrukturiranja družbe ING (UL 2010, L 274, str. 139).

Izrek

1. Zadevi T-29/10 in T-33/10 se združita za namene te sodbe.
2. Člen 2, prvi odstavek, Odločbe Komisije 2010/608/ES z dne 18. novembra 2009 o državni pomoči C 10/09 (prej N 138/09) Nizozemske za rezervno kreditno linijo za nelikvidna sredstva in načrt prestrukturiranja družbe ING in člen 2, drugi odstavek, te odločbe in Priloga II k tej odločbi se razglasijo za nične.
3. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 80, 27.3.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. marca 2012 – Iberdrola proti Komisiji

(Zadeva T-221/10) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Državne pomoči — Shema pomoči, ki omogoča davčno amortizacijo finančnega dobrega imena za prevzeme tujih deležev — Odločba o razglasitvi nezdružljivosti sistema pomoči s skupnim trgom, s katero se ne odreja zagotovitev vračila državne pomoči — Akt, ki zajema izvedbene ukrepe — Neobstoj posamične zadevnosti — Nedopustnost)

(2012/C 118/39)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Iberdrola, SA (Bilbao, Španija) (zastopniki: X. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller, in J. Domínguez Pérez, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in C. Urraca Caviedes, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti člena 1(1) Odločbe Komisije z dne 28. oktobra 2009 o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije (2011/5/ES) (UL 2011, L 7, str. 48)

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Iberdrola, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 179, 3.7.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – Španija proti Komisiji

(Zadeva T-230/10) (¹)

(EKUJS — Jamstveni oddenek — Odhodki, izključeni iz financiranja — Sadje in zelenjava — Obveznost upravičenja odhodkov — Pogoji za priznanje organizacij proizvajalcev)

(2012/C 118/40)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopniki: sprva M. Muñoz Pérez in A. Rubio González, abogados del Estado, nato A. Rubio González)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnik: F. Jimeno Fernández, zastopnik)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije 2010/152/EU z dne 11. marca 2010 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL L 63, str. 7) v delu, v katerem izključuje odhodke Kraljevine Španije v sektorju sadja in zelenjave.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 209, 31.7.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. marca 2012 – Arrieta D. Gross proti UUNT – International Biocentric Foundation in drugi (BIODANZA)

(Zadeva T-298/10) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BIODANZA — Prejšnja nacionalna besedna znamka BIODANZA — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Smrt prijavitelja znamke pred sprejetjem odločbe odbora za pritožbe — Dopustnost odgovora na tožbo — Neobstoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 — Postopek pred odborom za pritožbe — Pravica do obrambe — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)

(2012/C 118/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: J.-P. Ewert, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Čile)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 13. aprila 2010 (zadeva R 1149/2009-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Christino Arrieto D. Gross in Rolandom Mariom Torom Aranedo.

Izrek

1. Družbi International Biocentric Foundation Ltd, Gabrieli Cedilii Toro Acuña, Hildi Pilar Toro Acuña, Rolandu Patriciu Toru Acuña, Marii Verónici Toro Acuña, Ricardu Marcelu Toru Duránu, Germanu Toru Gonzalezu, Claudii Danae Toro Sanchez, Rodrigu Paulu Toru Sanchezu, Marieli Pauli Toro Sanchez, Viviani Luz Toro Matuk, Morgani Fonteles Toro, Anni Lauri Toro Sant'ana, Joani Castoldi Toro Araneda in Claudete Sant'ana se dovoli intervencija pri Splošnem sodišču.

2. Tožba se zavrne.

3. Christini Arrieti D. Gross se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 260, 25.9.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2012 – ThyssenKrupp Steel Europe proti UUNT (Highprotect)

(Zadeva T-565/10) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Highprotect — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2012/C 118/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Nemčija) (zastopnik: U. Ulrich, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: B. Schmidt, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. septembra 2010 (zadeva R 1038/2010-1), ki se nanaša na zahtevo za registracijo besednega znaka Highprotect kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. ThyssenKrupp Steel Europe AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 55, 19.2.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2012 – Dagher proti Svetu

(Zadeva T-218/11) ⁽¹⁾

(„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Slonokoščeni obali — Umik zadevnih oseb iz seznama — Ničnostna tožba — Ustavitev postopka — Nepogodbena odgovornost“)

(2012/C 118/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Habib Roland Dagher (Abidjan, Slonokoščena obala) (zastopnika: J.–Y. Dupeux in F. Dressen, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: B. Driessen in E. Dumitriu-Segnana)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: A. Bordes in M. Konstantinidis)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2011/71/SZVP z dne 31. januarja 2011 o spremembi Sklepa 2010/656/SZVP o podaljšanju omejevalnih ukrepov proti Slonokoščeni obali (UL L 28, str. 60) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 85/2011 z dne 31. januarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 560/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Slonokoščeni obali (UL L 28, str. 32), v delu v katerem se nanašata na tožečo stranko, in odškodninski zahtevek.

Izrek

1. Ni več treba odločati o predlogu za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2011/71/SZVP z dne 31. januarja 2011 o spremembi Sklepa 2010/656/SZVP o podaljšanju omejevalnih ukrepov proti Slonokoščeni obali in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 85/2011 z dne 31. januarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 560/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Slonokoščeni obali.
2. Odškodninski zahtevek se zavrne.
3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov, ki se nanašajo na predlog za razglasitev ničnosti.
4. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov, ki se nanašajo na odškodninski zahtevek.
5. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 179, 18.6.2011.

Tožba, vložena 8. februarja 2012 – Helenska republika proti Komisiji

(Zadeva T-52/12)

(2012/C 118/44)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopnika: I. Chalkias in S. Papaioannou)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— razglasitev ničnosti oziroma spremembo sklepa Komisije z dne 7. decembra 2011 glede nadomestil, ki jih je grška kmetijska zavarovalna organizacija (ELGA) grškim proizvajalcem kmetijskih proizvodov izplačala v letih 2008 in 2009, in

— naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 7. decembra 2011, glede državnih pomoči C 3/2010 in nadomestil, ki jih je grška kmetijska zavarovalna organizacija (ELGA) izplačala v letih 2008 in 2009, objavljenim pod številko C(2011) 7260 konč.

Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom trdi, da je Evropska komisija napačno razlagala in uporabila člena 107(1) PDEU in 108 PDEU, v povezavi z določbami zakona št. 1790/1988 ⁽¹⁾, ki urejajo ELGA, ter napačno ugotovila dejansko stanje, ker naj bi bila vsa plačila v letu 2009 (415 019 452 EUR) prava nadomestila za škodo na področju kmetijske proizvodnje zaradi neugodnih klimatskih razmer v letih 2007 in 2008, ki jih je morala ELGA, kot posebni organ socialne varnosti *sui generis*, nadomestiti v okviru obveznega zavarovanja kmetijske proizvodnje.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Evropska komisija pri presoji dejanskega stanja storila napako in bistveno kršila postopkovna pravila, ker je na podlagi napačne presoje dejanskega stanja in napačne in/ali nezadostne utemeljitve prišla do zaključka, da so plačila iz leta 2009 protipravne državne pomoči, ker naj po smislu in sistematiki obveznega zavarovanja ELGA ne bi bila upravičena, za prejemnika naj bi pomenila gospodarsko prednost, izkrivljala naj bi konkurenco in ogrožala trgovanje med državami članicami.

S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka očita napačno razlago in uporabo členov 107 PDEU in 108 PDEU ter bistveno kršitev postopkovnih pravil, ker je Komisija napačno, v vsakem primeru pa z nezadostno utemeljitvijo, v denarne zneske, ki jih je treba vrniti kot državne pomoči, in ki niso državne pomoči temveč zasebna sredstva, vključila tudi znesek 186 011 000,60 EUR, ki ustreza obveznemu prispevku za zavarovanje, ki so jih v letih 2008 in 2009 plačali isti kmetovalci v okviru sistema obveznega zavarovanja ELGA, tako da bi bilo treba od zneska, katerega vrnitev se zahteva, odšteti ta znesek.

Tožeča stranka s četrtnim tožbenim razlogom navaja, da je Evropska komisija napačno razložila in uporabila člen 107(3)(b) PDEU in je pravico proste presoje, ki jo ima na področju državnih pomoči, napačno uporabila, ker so bila plačila v letu 2009 zaradi najave velikih gospodarskih motenj v vseh sektorjih grškega gospodarstva v vsakem primeru združljiva s skupnim trgovim, začetek veljave določbe primarnega prava Evropske unije pa ne more biti odvisen od objave sporočila Evropske komisije, kot je Začasni okvir Skupnosti.

Tožeča stranka s petim tožbenim razlogom trdi, da je Evropska komisija s tem sklepom zaradi neupravičene in neutemeljene izjeme ter neuporabe Začasnega okvira Skupnosti – kot je veljal za vsa druga podjetja na vseh drugih področjih gospodarstva Skupnosti – že od 17. decembra 2008 za podjetja, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov, v vsakem primeru kršila člene 39, 107(3)(b) in 296 PDEU ter splošna načela enakega obravnavanja, sorazmernosti, varstva zaupanja v pravo, gospodarske svobode in pravil o konkurenci.

S šestim tožbenim razlogom tožeča stranka očita, da je Evropska komisija s tem sklepom napačno ovrednotila in izračunala zneske, ki naj bi jih bilo treba vrniti, ker ni odštela *de minimis* pomoči, ki so določene v uredbah št. 1860/2004 ⁽²⁾ in št. 1535/2007 ⁽³⁾ o uporabi členov 107 PDEU in 108 PDEU, v sektorju kmetijske proizvodnje.

S sedmim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Evropska komisija zaradi napačne razlage in uporabe Smernic Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju 2007-2013 in zaradi napačne uporabe proste presoje ter istočasno zaradi pomanjkljive utemeljitve razglasila, da so nadomestila, ki so bila v letu 2008 zaradi škode, ki so jo povzročili medvedi na področju kmetijske proizvodnje, izplačana v 100 % obsegu, s skupnim trgovim združljiva le v 80-odstotnem obsegu.

- ⁽¹⁾ Zakon št. 1790/1988 „Organizacija in delovanje grške kmetijske zavarovalne organizacije in druge določbe“ (FEK A' 134/20.6.1988)
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za *de minimis* pomoči v kmetijskem in ribiškem sektorju.
- ⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje.

Tožba, vložena 10. februarja 2012 – Planet proti Komisiji

(Zadeva T-59/12)

(2012/C 118/45)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: PLANET A.E. Anonimi Etairia parochis symvouleftikon ypiresion (Delniška družba, izvajalka svetovalnih storitev) (Atene, Grčija) (zastopnik: B. Christianos, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

- ugotovi, da prepozno izplačilo s strani Komisije zadnjega dela finančnega ukrepa v korist tožeče stranke v okviru pogodbe v zvezi s projektom „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)“, v višini 20 665,17 EUR, pomeni kršitev njenih pogodbenih obveznosti, Komisiji pa naj naloži izplačilo zneska 20 665,17 EUR za stroške, ki jih je tožeča stranka imela v četrtem referenčnem obdobju projekta Laboranova, skupaj z obrestmi od 12. oktobra 2011;
- ugotovi, da tožeči stranki ni treba Komisiji povrniti predplačila v višini 39 657,30 EUR za obdobje P4 projekta Laboranova;
- Komisiji naloži, naj tožeči stranki plača znesek 30 000,00 EUR iz naslova povračila škode, ki je nastala njenemu poklicnemu ugledu, in ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi kršitve spoštovanja poklicne tajnosti s strani Komisije, skupaj s kompenzacijskimi obrestmi od 6. oktobra 2011 do razglasitve sodbe v tej zadevi, in zamudnimi obrestmi od razglasitve sodbe v tem sporu do popolnega plačila, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo je tožeča stranka združila dve tožbi.

Prvič, tožbo zaradi odgovornosti Komisije na podlagi pogodbe št. 035262 za izvajanje projekta „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)“, v smislu člena 272 PDEU. Tožeča stranka zlasti trdi, da je kljub temu, da je v celoti in pravilno izpolnila svoje pogodbene obveznosti, Komisija – ne da bi bila za to upravičena in ob kršitvi navedene pogodbe in načela dobre vere – zavrnila priznanje stroškov tožeče stranke za obdobje P4 in ustavila izplačilo v njeno korist. Tožeča stranka zato trdi, da bi ji Komisija morala izplačati znesek 20 665,17 EUR skupaj z obrestmi, ki so določene v določbi II 28(7), priloge II k pogodbi, od 12. oktobra 2011, in da Komisija ni upravičena od družbe Planet zahtevati vračilo predplačila za obdobje P4 v višini 39 657,30 EUR.

- Drugič, tožbo zaradi nepogodbene odgovornosti Komisije v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU. Tožeča stranka zlasti trdi, da je Komisija s tem, da je koordinatorja projekta obvestila o obstoju revizijskega poročila v zvezi s tožečo stranko, jasno kršila določbe v zvezi s spoštovanjem poklicne tajnosti, tako da je škodila poklicnemu ugledu

tožeče stranke. Tožeča stranka zato zahteva povračilo nepremoženjske škode skupaj z obrestmi (kompenzacijske obresti za obdobje med datumom nezakonitega obvestila, do razglasitve sodbe v tej zadevi, in vse do popolnega plačila zneska povračila škode), pri čemer si je izrecno pridržala pravico, da zahteva vračilo morebitne premoženjske škode, ki bi ji nastala zaradi takega nezakonitega ravnanja Komisije.

Pritožba, ki jo je 16. februarja 2012 vložil Guido Strack zoper sklep, ki ga je 7. decembra 2011 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi Strack proti Komisiji (F-44/05 RENV)

(Zadeva T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Guido Strack (Köln, Nemčija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sklep Sodišča za uslužbenca Evropske unije (drugi senat) z dne 7. decembra 2011 v zadevi F-44/05 RENV;
- toženi stranki v skladu s predlogom tožeče stranke, navedenim v točki 1 pod A.4 njenih stališč z dne 21. februarja 2011 v zadevi F-44/05 RENV in obrazloženim v točkah od 78 do 85 navedenih stališč, naloži plačilo odškodnine tožeči stranki v višini najmanj 2 500 EUR zaradi predolgega trajanja postopka v skladu s členom 6 EKČP;
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev načela, da je sodišče določeno z zakonom, člena 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP), člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in člena 4(4) Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije.

Pritožnik v zvezi s tem navaja, da je bila zadeva sprva dodeljena drugemu senatu Sodišča za uslužbenca in da za predodelitev drugemu senatu, ki je bila opravljena pozneje, ne obstaja potrebna pravna podlaga.

2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 8(2) Priloge I k Statutu Sodišča in člena 73 Poslovnika Sodišča za uslužbence.

Pritožnik v zvezi s tem navaja, da ob neobstoju samostojnosti in ločljivosti ni mogoče, da bi bil predlog pritožnika, ki v postopku v glavni stvari ni bil podan v tožbi, ampak šele v poznejših stališčih, predmet ločenega sklepa o odstupu.

3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev člena 8(2) Priloge I k Statutu Sodišča in člena 73 Poslovnika Sodišča za uslužbence.

Pritožnik poleg tega navaja, da spor izvira iz delovnega razmerja pritožnika, iz česar izhaja, da je v skladu s členom 1 Priloge I k Statutu Sodišča podana pristojnost Sodišča za uslužbence.

4. Četrti pritožbeni razlog: kršitev člena 6(1) EKČP in člena 47 Listine.

Pritožnik nazadnje navaja, da je Sodišče za uslužbence z načinom vodenja postopka kršilo načelo pravice do izjave in načelo kontradiktornosti in da ga je nepošteno obravnavalo.

Tožba, vložena 16. februarja 2012 – Mecafer proti Komisiji

(Zadeva T-74/12)

(2012/C 118/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mecafer SA (Valence, Francija) (zastopnik: R. MacLean, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj tožbo razglasi za dopustno;
- naj za ničen razglasi člen 1 Odločbe Komisije C(2011) 8804 konč. z dne 6. decembra 2011 v delu, v katerem ji je v njem dodeljeno le delno povračilo protidampinskih dajatev, ki jih je plačala, in so ji nezakonito zavrjeni dodatni zneski povračil protidampinskih dajatev, ki ji legitimno pripadajo;

— naj naloži ohranitev izpodbijane odločbe v veljavi, dokler Evropska komisija ne bo sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Splošnega sodišča; in

— naj Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbeni razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi, da je tožena stranka storila očitno napako pri presoji s tem, da je uporabila primerno in razumno stopnjo dobička neodvisnega EU uvoznika in tako ni določila zanesljive izvozne cene za izračun pravnega protidampinskega povračila, s čimer je kršila člena 2(9) in 18(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009. ⁽¹⁾
2. Z drugim tožbenim razlogom trdi, da je tožena stranka storila očitno napako pri presoji s tem, da je protidampinske dajatve odštela kot strošek pri izračunu izvozne cene in tako ni določila zanesljive stopnje dajanja za izračun pravnega protidampinskega povračila, s čimer je kršila člena 2(9) in (11) ter 11(10) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
3. S tretjim tožbenim razlogom trdi, da je tožena stranka ni nemudoma in zadostno obvestila o obveznih zahtevah za izpolnitev člena 11(10) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009, s čimer je kršila pravice do obrambe, določene v splošnem pravu EU, načelo dobrega upravljanja, prav tako določeno v splošnem pravu EU, in člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009 L 343, str. 51).

Tožba, vložena 16. februarja 2012 – Nu Air Polska proti Komisiji

(Zadeva T-75/12)

(2012/C 118/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nu Air Polska sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastopnik: R. MacLean, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj tožbo razglasi za dopustno;
- naj za nične razglasijo člen 1 Odločbe Komisije K(2011) 8826, člen 1 Odločbe Komisije C(2011) 8803 in člen 1 Odločbe Komisije K(2011) 8801 z dne 6. decembra 2011 v delu, v katerem ji je v njih dodeljeno delno povračilo protidampinskih dajatev, ki jih je plačala, in so ji nezakonito zavrtnjeni dodatni zneski povračil protidampinskih dajatev, ki ji legitimno pripadajo;
- naj naloži ohranitev izpodbijanih odločb v veljavi, dokler Evropska komisija ne bo sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Splošnega sodišča; in
- naj Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi, da je tožena stranka storila očitno napako pri presoji s tem, da je uporabila primerno in razumno stopnjo dobička neodvisnega EU uvoznika in tako ni določila zanesljive izvozne cene za izračun pravičnega protidampinskega povračila, s čimer je kršila člena 2(9) in 18(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009. ⁽¹⁾
2. Z drugim tožbenim razlogom trdi, da je tožena stranka storila očitno napako pri presoji s tem, da je protidampinske dajatve odštela kot strošek pri izračunu izvozne cene in tako ni določila zanesljive stopnje dampinga za izračun pravičnega protidampinskega povračila, s čimer je kršila člena 2(9) in (11) ter 11(10) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
3. S tretjim tožbenim razlogom trdi, da je tožena stranka ni nemudoma in zadostno obvestila o obveznih zahtevah za izpolnitev člena 11(10) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009, s čimer je kršila pravice do obrambe, določene v splošnem pravu EU, načelo dobrega upravljanja, prav tako določeno v splošnem pravu EU, in člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009 L 343, str. 51).

Tožba, vložena 15. februarja 2012 – Nu Air Compressors and Tools proti Komisiji

(Zadeva T-76/12)

(2012/C 118/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nu Air Compressors and Tools SpA (Robassomero, Italija) (zastopnik: R. MacLean, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj za nična razglasita člen 1 Odločbe Komisije C(2011) 8824 konč. in člen 1 Odločbe Komisije C(2011) 8812 konč. z dne 6. decembra 2011 v delu, v katerem so ji v njiju dodeljena le delna povračila protidampinskih dajatev, ki jih je plačala ob uvozu nekaterih kompresorjev, narejenih na Kitajskem, in ki so bile določene v Uredbi Sveta (ES) št. 261/2008 z dne 17. marca 2008 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev na uvoz nekaterih kompresorjev s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ⁽¹⁾;
- naj ohrani izpodbijani odločbi v veljavi, dokler Evropska komisija ne bo sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Splošnega sodišča, izdane v tej zadevi; in

- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi,
 - da je Evropska komisija storila očitno napako pri presoji s tem, da je uporabila primerno in razumno stopnjo dobička neodvisnega EU uvoznika in tako ni določila zanesljive izvozne cene za izračun pravičnega protidampinskega povračila, s čimer je kršila člena 2(9) in 18(3) osnovne protidampinske uredbe. ⁽²⁾

2. Z drugim tožbenim razlogom trdi,

- da je Evropska komisija storila očitno napako pri presoji s tem, da je protidampinške dajatve odštela kot strošek pri izračunu izvozne cene in tako ni določila zanesljive stopnje dampinga za izračun pravih protidampinških povračil, s čimer je kršila člena 2(9) in (11) ter 11(10) osnovne protidampinške uredbe.

3. S tretjim tožbenim razlogom trdi,

- da je Evropska komisija ni nemudoma in zadostno obvestila o obveznih zahtevah za izpolnitev člena 11(10) osnovne protidampinške uredbe, s čimer je kršila njene pravice do obrambe in načelo dobrega upravljanja, določeno v pravu EU ter v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

4. S četrtim tožbenim razlogom trdi,

- da je Evropska komisija tako z zgoraj navedenimi kršitvami prava EU nezakonito obdržala dodatne zneske povračil protidampinških dajatev, ki legitimno pripadajo tožeči stranki.

⁽¹⁾ UL L 81, 20.3.2008, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

Tožba, vložena 15. februarja 2012 – Beco proti Komisiji

(Zadeva T-81/12)

(2012/C 118/50)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Beco Metallteile-Handels GmbH (Spaichingen, Nemčija) (zastopnik: T. Pfeiffer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj razglasi ničnost Odločbe Komisije z dne 13. decembra 2011 v zadevi C(2011) 9112 konč.;
- naj Komisiji naloži plačilo stroškov v skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja, da je bila v nasprotju z mnenjem Komisije prošnja za vračilo antidampinških dajatev vložena v za to določenih rokih, da Komisija z odločbo z dne 13. decembra 2011 ne bi smela zavrniti te prošnje in da je bila ta prošnja dopustna.

Tožeča stranka navaja, da je bila prošnja vložena v roku šestih mesecev, kot določa člen 11(8) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti pred dampinškim uvozom iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti⁽¹⁾. V skladu s to določbo je pogoj za vložitev prošnje za vračilo ta, da je vlagatelj ugotovljene dajatve plačal. V nasprotju s trditvami Komisije se rok šestih mesecev, ki ga določa člen 11(8) Uredbe št. 384/96, ne more izteči, preden bi bilo ugotovljeno, da je prošnja za vračilo dopustna.

Iz mnenja Komisije z dne 29. maja 2002 o vračilu protidampinških dajatev⁽²⁾ izhaja tudi, da se lahko prošnja za vračilo nanaša „le na transakcije, za katere so bile v celoti plačane protidampinške dajatve“, (točka 2.1(b) mnenja). Tožeča stranka meni, da je v tem mnenju tudi izrecno določeno, da lahko za vračilo zaprosijo le uvozniki, ki „lahko dokažejo, da so neposredno ali posredno plačali protidampinške dajatve za določen uvoz“ (točka 2.2(a) mnenja).

Tožeča stranka navaja tudi, da je z odločbo z dne 13. decembra prizadeto zaupanje v pravo, ki bi ga tožeča stranka lahko imela na podlagi mnenja Komisije z dne 29. maja 2002, in kršeno načelo dobre vere.

Tožeča stranka poleg tega trdi, da je z odločbo z dne 13. decembra 2011 kršeno načelo pravne varnosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu (pred dampinškim uvozom) iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (posebna izdaja v slovenščini: poglavje 11 zvezek 10 str. 45).

⁽²⁾ Mnenje Komisije z dne 29. maja 2002 o vračilu protidampinških dajatev (2002 C 127/06) (UL C 127, str. 10).

Tožba, vložena 20. februarja 2012 – Chico's Brands Investments proti UUNT – Artsana (CHICO'S)

(Zadeva T-83/12)

(2012/C 118/51)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Chico's Brands Investments, Inc. (Fort Myers, Združene države) (zastopnik: T. Holman, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Artsana SpA (Grandate, Italija)

Predloga

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 27. oktobra 2011 v zadevi R 2084/2010-1 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke, nastalih s to tožbo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „CHICO'S“ za proizvode in storitve iz razredov 25 in 35 – prijava znamke Skupnosti št. 1585579

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v ugovoru: registracija št. 420865 italijanske figurativne znamke „chicco“ med drugim za proizvode iz razreda 25; registracija št. 846672/380042 italijanske figurativne znamke „chicco“ med drugim za proizvode iz razreda 25; registracija št. 763084 mednarodne figurativne znamke „chicco“ med drugim za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru in zavrnitev prijave znamke Skupnosti v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Tožbeni razlogi: Kršitev členov 15(1)(a), 42(2) in (3) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno presodil, da je bila z dokazom stranke, ki je vložila ugovor, dokazana resna in dejanska uporaba prejšnje znamke v Italiji. Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno presodil, da glede prijavljene znamke Skupnosti in prejšnje znamke obstaja verjetnost zmede.

Tožba, vložena 21. februarja 2012 – Lilleborg proti UUNT – Hardford (Pierre Robert)

(Zadeva T-85/12)

(2012/C 118/52)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Lilleborg AS (Oslo, Norveška) (zastopnika: E. Ullberg in M. Plogell, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Hardford AB (Limhamn, Švedska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 7. decembra 2011 v zadevi R 2462/2010-1 razveljavi in UUNT naloži, naj preuči dokaze, ki jih je predložila tožeča stranka, o obstoju, veljavnosti in obsegu prejšnje znamke;
- podredno, naj odločbo prvega odbora za pritožbe spremeni in zavrne registracijo znamke Skupnosti št. 8541849 „Pierre Robert“, in
- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški postopka pred oddelkom za ugovore in prvim odborom za pritožbe UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Pierre Robert“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 5 in 44 – prijava znamke Skupnosti št. 8541849

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „PIERRE ROBERT“, registrirana na Švedskem pod št. 164251 za proizvode iz razreda 3

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev pravila 50(1) Uredbe Komisije št. 2868/95 in členov 76, 8 in 8(2)(c) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker odbor za pritožbe (i) ni uporabil svojega pooblastila, da preuči dejstva po uradni dolžnosti, in ni upošteval dejstev, ki bi lahko očitno vplivala na odločitev o ugovoru; (ii) je napačno uporabil pravo, ko ni štel, da je „PIERRE ROBERT“ znamka z ugledom; (iii) ni upošteval dokazov iz priloge 1, predloženih v zvezi z vložitvijo ugovora; (iv) ni upošteval certifikata švedskega urada za patente in registracijo, ki je bil predložen, preden je oddelek za ugovore odločil.

Tožba, vložena 21. februarja 2012 – Robert Group proti UUNT – Hardford (Pierre Robert)

(Zadeva T-86/12)

(2012/C 118/53)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Pierre Robert Group AS (Oslo, Norveška) (zastopnika: E. Ullberg in M. Plogell, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Hardford AB (Limhamn, Švedska)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 7. decembra 2011 v zadevi R 2463/2010-1 razveljavi in UUNT naloži, naj preuči dokaze, ki jih je predložila tožeča stranka, o obstoju, veljavnosti in obsegu prejšnje znamke;
- podredno, naj odločbo prvega odbora za pritožbe spremeni in zavrne registracijo znamke Skupnosti št. 8541849 „Pierre Robert“, in
- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški postopka pred oddelkom za ugovore in prvim odborom za pritožbe UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Pierre Robert“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 5 in 44 – prijava znamke Skupnosti št. 8541849

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka „Pierre Robert“, registrirana na Švedskem pod št. 166274 za proizvode iz razreda 3, 5 in 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev pravila 50(1) Uredbe Komisije št. 2868/95 in členov 76, 8 in 8(2)(c) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker odbor za pritožbe (i) ni uporabil svojega pooblastila, da preuči dejstva po uradni dolžnosti, in ni upošteval dejstev, ki bi lahko očitno vplivala na odločitev o ugovoru; (ii) je napačno uporabil pravo, ko ni štel, da je „Pierre Robert“ znamka z ugledom; (iii) ni upošteval dokazov iz priloge 1, predloženih v zvezi z vložitvijo ugovora; (iv) ni upošteval certifikata švedskega urada za patente in registracijo, ki je bil predložen, preden je oddelek za ugovore odločil.

Tožba, vložena 27. februarja 2012 – Elegant Target Development in drugi proti Svetu

(Zadeva T-90/12)

(2012/C 118/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Elegant Target Development in drugi (Hong Kong, Kitajska); Eternal Expert Ltd (Hong Kong); Giant King Ltd (Hong Kong); Golden Charter Development Ltd (Hong Kong); Golden Summit Investments Ltd (Hong Kong); Golden Wagon Development Ltd (Hong Kong); Grand Trinity Ltd (Hong Kong); Great Equity Investments Ltd (Hong Kong); Great Prospect International Ltd (Hong Kong); Harvest Supreme Ltd (Hong Kong); Key Charter Development Ltd (Hong Kong); King Prosper Investments Ltd (Hong Kong); Master Supreme International Ltd (Hong Kong); Metro Supreme International Ltd (Hong Kong); Modern Elegant Development Ltd (Hong Kong); Prosper Metro Investments Ltd (Hong Kong); Silver Universe International Ltd (Hong Kong); in Sparkle Brilliant Development Ltd (Hong Kong) (zastopniki: F. Randolph, M. Lester, Barristers, in M. Taher, Solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Sveta 2011/783/SZVP ⁽¹⁾ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1245/2011 ⁽²⁾ razglasi za nična v delu, v katerem so bila imena tožečih strank dodana na seznam oseb in subjektov, na katera se nanašajo omejevalni ukrepi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni podala ustrežne in zadostne obrazložitve za vključitev imen tožečih strank na seznam oseb in subjektov, za katere se uporabljajo omejevalni ukrepi.
2. Drugi tožbeni razlog: tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni izpolnila merila za uvrščanje na seznam in/ali

je storila očitno napako pri presoji s tem, da je določila da so bila ta merila izpolnjena glede tožečih strank in/ali je nanj vključila tožeče stranke, brez da bi imela za to ustrezno pravno podlago.

3. Tretji tožbeni razlog: tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni zaščitila pravic obrambe tožečih strank in njihove pravice do učinkovitega pravnega varstva.
4. Četrty tožbeni razlog: tožeče stranke trdijo, daje tožena stranka, brez utemeljitve in ne da bi bila podana sorazmernost, kršila temeljne pravice tožečih strank, vključno z njihovo lastninsko pravico, pravico do opravljanja poklica in pravico do ugleda.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2011/783/SZVP z dne 1. decembra 2011 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2011 L 319, str. 71)

⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1245/2011 z dne 1. decembra 2011 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2011 L 319, str. 11)

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

